

květen 2022

Čeladenský zpravodaj

Na Ladné Čeladné letos vystoupí Čechomor!

Další informace o festivalu na str. 13

5 PJK zahajuje provoz

Po rekonstrukci a covidu se památník otevírá pro místní i turisty

8-11 80 let! A stále v akci...

Rozhovor s nestorkou terénní zdravotní péče Jarmilou Toflovou, která slaví 80 let

15 Přivítali jsme jaro

Tradiční Vítání Velikonoc nezhatil ani přechodný návrat zimy

NEJZADLUŽENĚJŠÍ OBEC? TO UŽ JE HODNĚ DÁVNO...

Pavol Lukša

Vážení spoluobčané, vstupujeme do měsíce května, když duben dostal svému charakteru mírou vrchovatou. Svoji nestálostí a proměnlivostí nás nutil nejen chodit s deštníkem. Zimní oblečení jsme měli v pohotovosti, když děšť střídal sníh. Nemůžeme mu křivdit, bylo i dost sluníčka, ale jak se říká, ještě sice hodně zubatého, nicméně i tak už se těšíme na květnové sice také proměnlivé, ale přeci jen teplejší slunečné dny.

Rád bych se ještě vrátil k poslednímu zasedání obecního zastupitelstva, kde jsme mimo jiné projednávali rušení dětského oddělení, které nakonec vyústilo v petiční akci ve všech spádových obcích tohoto krajského zdravotnického zařízení ve Frýdku-Místku. Podpisové archy na podporu toho, aby se dětské oddělení a pohotovost ve frýdecko-místecké nemocnici nerušily, které jsme umístili na sekretariát, do knihovny a informačního centra a snažili jsme se o tom informovat, kde se jen dalo. Je velká škoda, že to oslovilo jen tak málo z nás.

JE LIBO WELLNESS?

Další z věcí, které zastupitelstvo projednalo a schválilo, je možnost koupit na obci, a podle zájmu do budoucna i v knihovně a informačním centru, wellness poukaz za cenu 150 Kč na 2 hodiny do hotelu YURA (bazén včetně sauny a fitness).

Zastupitelé také schválili částku 100.000 Kč na pomoc Ukrajině. K tomu je třeba uvést, že obec pomáhá nejen penězi, ale i sbírkami či navyšováním rozpočtu našich školek a školy, právě v souvislosti s touto krizí.

Vystoupil mimo jiné i návštěvník obce s příspěvkem, že obec hospodaří špatně, on by takový rozpočet nepodepsal. Nákupem hotelu jsme se zadlužili nejméně na 10 let, zadluženost obce je 80 % a povolená hranice je 60%, umí přeci počítat, že za tři roky si nebudeme moci vzít úvěr na přestavbu, takže to budeme muset řešit prodejem nebo prodloužením nájmu. Jako náhodou, světe div se, se stejné věci objevují i v pamfletové slátanině, která byla doručena do vašich schránek.

Dalším a dlouhodobým trnem v oku i ohraným folklórem návštěvníka obce je Památník Josefa Kaluse. Protože náklady za rok 2021 jsou ve výši 430.000 Kč, z čehož pokuta ÚHOS činí 100.000 Kč a obec ji nevymáhá po konkrétní osobě, která ji měla způsobit, cituji, „Ne, že to bude na dobrovolné bázi před volbami, kdy to bude „počin hrdiny.“

Přibyl nový bod a to činnost místní samosprávy, kde jsou věcné dary s ročním rozpočtem 100.000 Kč (pro vysvětlení: jsou to balíčky pro naše jubilanty či suvenýry při svatbách, které obec dává na památku novomanželům), dále ho zaráží spotřební materiál, kde je nákup 500 knih, které vydává pan Andrlé (tyto knihy při životních jubileích dostávají naši občané, mimo jiné proto, že jsou to knihy o životě mnoha jejich předků, občané si to velmi považují, no a v neposlední řadě se tyto knihy prodávají v knihovně a informačním centru).

Nebudu se dále rozepisovat o tom, jestli bylo špatně koupit nemovitost v centru obce či nikoli, to je názor každého jednoho z nás a je jen dobře, že je máme odlišné. Někdy právě odlišnosti posouvají běh života kupředu, jen jsem přesvědčen, že hlouposti nemohou být vydávány za věrohodné informace. I proto se omlouvám, ale musel jsem uvnitř zpravodaje reagovat na slátaninu, která vám byla doručena.

Přicházíte za mnou, že vás někteří z páte kolony navštěvují a říkají, že to, co uvádím, prý není pravda. Chudák majitel desítek hektarů pozemků chce postavit jen 4 domy a zlá obec mu to neumožňuje, údajně někteří můžou a on ne. Kde asi bude pravda? Určitě na stavebním úřadě, že nejde o 4 stavby, ale 4 záměry s desítkami ubytovacích jednotek, navíc v místech, kde před lety na vlastní žádost žádal o uzavření komunikace vedoucí přes místní část Štajery, přetínající golf, aby bylo zabráněno případným zraněním z důvodu kolize hráčů golfo s chodci nebo cyklisty, případně s auty. To trusí ti, kteří ještě před lety bojovali za zkrocení výstavby v obci a rádi by obec i řídili. Jaká je tedy pravda o tom zadlužování? Vypadá takto: zadlužení obce nám určitě neznemožní si vzít za 3 roky úvěr na přestavbu hotelu, toto přání je otcem myšlenky. Nikdo jiný než zastupitelstva měst a obcí nerozhodují o tom, jak velká bude jejich zadluženost. Koneckonců bankovní domy si bonitu obcí hlídají a do rizikových projektů nechodí, jako tomu možná bylo v devadesátkách.

JAK JE TO S DLUHEM?

Dluhová služba obce je 6,71 %, po zaozkrouhlení tedy 7 %. Obec se nákupem nemovitostí v centru dostala krátkodobě do situace, která se nazývá tzv. dluhovou zodpovědností. Toto pravidlo říká, že pokud zadlužení obce přesáhne 60 % průměrného příjmu za poslední čtyři roky, bude třeba jej snížit v roce následujícím alespoň o 5 % z rozdílu mezi aktuální výší dluhu a 60 % průměrného příjmu. V letošním roce bychom tedy měli dle tohoto pravidla náš dluh snížit o 871 000 Kč. Obec však toto pravidlo hravě splní, protože jen letos sníží své závazky o více než pět milionů korun. Navíc se nám hodnota úvěrovaného majetku, započítáme-li úrokovou sazbu 1,95 % a míru inflace za loňský rok, zvýší o více jak 15 %. Pro vaši informaci se průměrná cena nemovitosti v našem kraji za rok 2021 zvýšila o 20 až 30 %.

Stejně „inteligentní“ jsou pak další „slátaniny“ v pamfletu, například o nesvícení veřejného osvětlení, děřách v komunikacích či o teple ve školkách a škole.

Památník Kaluse je také věcí názoru, tím se netrápím. Já jsem také veřejně slíbil, že pokutu uhradím. Obec se proti rozhodnutí ÚHOS odvolala k soudu. Pokud soud rozhodnutí ÚHOS potvrdí, zašlu „pokutu“ neprodleně na účet obce. To není počin hrdiny, to se návštěvník obce šileně mýlí, to totiž musí být nastaveno někde ve vás. Moji rodiče tomu říkali čest, tu vám totiž nikdo nevezme, taky vám ji nikdo nemůže dát...

INVESTICE POKRAČUJÍ

Vážení spoluobčané.

dále pokračují práce na opravách místních komunikací, které se vinou počasí protáhnou. Bude vypsána soutěž na umístění fotovoltaických panelů na střeše haly u základní školy. Rozbíhají se práce na výstavbě trafostanice obce v zahradě hotelu YURA, abychom měli tento areál připravený nejen na budoucí přestavbu, ale i ke snížení nákladů na energii pro náš obecní úřad, a chystají se také další projekty, ať již rekonstrukce VO, ČOV či kompostárny.

Mezi řádky ve slátaninách pamfletů páte kolony najdete, že majetek jako by ztrácel na své hodnotě a počítají se jen dluhy. Podle nich jsme nejzadluženější obcí

v ČR, takže pokud k tomu připočteme, že v dnešní době nejvíce hodnotu peněz znehodnocuje inflace, tak je opravdu nejvyšší čas, dokud ještě mají nějakou cenu, je investovat do smysluplných projektů, například těch, které jsem uvedl v předešlém odstavci. Proto by bylo i trestuhodné, aby se na účtech „nejzadluženější obce v ČR“ zbůhdarma povalovalo oněch 32 miliónů korun, které za stávající léta vedení obce nahospodařilo.

My, kteří v této obci žijeme, ji totiž skutečně máme rádi. Někteří pro ni také dlouhodobě pracujeme, jsem přesvědčen, že tak, jak nejlépe umíme. My jsme se rozhodně za těch více než 30 let nenechali nikým ani vydírat, zastráhit či ponižovat, přitom výsledek naší dlouhodobé práce za námi vidět je, ať již se vám to líbí nebo ne.

Těm, co mají již dlouhodobě (sice zatím jen anonymně) chuť obec vést, můžeme vzkázat, že obec je spravována zodpovědně, s péčí řádného hospodáře. Nemohli bychom si dovolit Vás vystavovat zbytečnému přemýšlení, co s těmi 32 milióny korun, které nyní jsou na účtech „nejzadluženější obce v České republice“, máte udělat.

Měsíc květen je také bohatý na události. V neděli **1. května** oslavíme **Svátek práce**, jako připomínku na stávkou amerických dělníků. Tento svátek v našich zemích slavíme již od roku 1890. Také polibte pod rozkvetlou třešni své drahé partnerky a partnery. No a pokud vám to vyjde, zavítejte ve 14:30 do restaurace Na Rozcestí, vezměte s sebou špekáčky a hlavně dobrou náladu. Zvou Vás a o zábavu se Vám postarají vaši sousedé. Můžeme se také potkat ve 14:30 v Památníku Josefa Kaluse a společně otevřít výstavu obrazů Pavla Samlíka a Marka Ožany, in memoriam.

4. květen je dnem sv. **Floriána**, patrona hasičů. Tento den vzdáváme hold všem hasičům, profesionálním i těm dobrovolným, kteří pomáhají chránit naše majetky, a při tom nasazují svoje životy na záchranu těch našich. Dovolím si vaším jménem poděkovat všem našim hasičům, ale i jejich rodinám, kteří jim pro tuto nelehkou a náročnou práci vytvářejí tolik nezbytné zázemí.

5. května si krátkou vzpomínkovou akcí i letos připomeneme **výročí osvoboze-**

ní obce a ukončení II. světové války od nacistické poroby (ve 13:00 u památníku Partyzán). V kontextu dnešní doby se to může někomu zdát jako nepatřičné, ale zkrátka v jakémkoli světle událostí si nesmíme dovolit zapomenout na oběti těch, kteří nám vybojovali naši svobodu a jejichž kosti již 77 let leží na našem hřbitově.

8. května si svět připomene **porážku nacistického Německa** v roce 1945. Jakkoli jsme si pyšně namlouvali, že se Evropě bude válka vyhýbat velkým obloukem, jsme konfrontováni se situací, že svoboda není navždy, ale o svobodu je potřeba svádět dennodenní boj. Doslova za našimi humny je zbytečně prolévána slovanská krev. Jako lidstvo jsme zřejmě nepoučitelní a opět se tak zbytečně prolévají na obou stranách potoky krve a slz matek, které přicházejí o své syny a ztrácejí své domovy.

8. května oslavíme **Den matek**. Tento krásný svátek je rozšířen po celém světě. Jeho propagátorkou u nás byla paní Alice Masaryková. Po roce 1948 na dlouhou dobu zmizel, ale po roce 1990 se začal opět slavit veřejně. Proto i my potěšme kytičkou či drobnou maličkostí naše manželky a maminky za všechnu tu jejich péči a lásku, se kterou se o nás starají.

15. května oslavíme **Mezinárodní den rodiny**. Současná doba degraduje rodinu jen na jakési přežití cosi. Mezinárodní den rodiny je tedy velice významným dnem pro společnost. Rodina je důležitým faktorem základu celé společnosti a velice důležitým prvkem pro výchovu budoucích generací. Měli bychom si všichni natrvalo vryt do našich pamětí, že tento institut je pro zdraví společnosti nenahraditelný, stejně jako spojení muže a ženy, které je jedinou zárukou vzniku nového života. Můžeme být politicky korektní, můžeme ohnout cokoliv, ale přírodní zákony se nám ohnout nepodaří, i když se o to dnes někteří vymýváním našich mozků pokoušejí.

POUŤ V KOSTELE I NA OBCI

15. května proběhne tradiční **Čeladenská pouť**, kterou každoročně uctíváme patrona našeho kostela sv. Jana Nepomuckého. Letos uctíme patrona našeho kostela v 8:00 slavnostní mší svatou s posvěcením nově zrestaurovaného hlavního oltáře a vysvěcením farního praporu. Hlavní celebrant bude doktor Jan Czudek, spolu

s celebrantem Mariuszem Roszewskim. Na varhany je bude doprovázet Petr Strakoš. Po mši svaté se přesuneme do vestibulu obecního úřadu, kde bude umístěn zrestaurovaný obraz Prahy a Karlova mostu z třicátých let minulého století a odhalena socha sv. Jana Nepomuckého.

V úvodu slavnostní akce zazní česká hymna v podání Jindřicha a Šimona Michnových a po krátkém slovu doktora Jana Czudka bude obraz a socha patrona našeho kostela obce odhalena.

Stane se tak s připomenutím vynalézavosti našich předků, kteří po poškození původního hlavního oltáře vybrali mezi sebou prostředky, aby nahradili původní hlavní oltář, jehož rekonstrukce byla v té době pro ně velmi nákladnou, důstojným obrazem hlavního města Prahy a jejího symbolu Karlova mostu, který se sochou sv. Jana Nepomuckého po desetiletí dominoval našemu kostelu.

Jsem přesvědčen, že se mu ve vestibulu obecního úřadu dostalo důstojného místa, aby i budoucím generacím připomínal, že kostel zasvěcený sv. Janu Nepomuckého je nedílnou historickou součástí naší obce, stejně jak to již dnes připomínají zvony, které se staly neodmyslitelnou součástí našeho náměstí.

31. květen se nese v duchu starodávné tradice, **kdy dívky obcházel studánky** ve svých i přilehlých vesnicích a čistily je. Stále více nám dochází, jak důležitou součástí našeho života je voda. Naši předkové se modlili za čistou vodu, úrodu, ale my na to již dávno zapomněli a naopak brali ještě donedávna vodu jako samozřejmost. Budoucnost nám může přinést nejedno překvapení, velké sucho se koneckonců očekává i letos, a proto si dovolím poděkovat Biskupským lesům a jejich pracovníkům, kteří se dnes v lesích snaží tyto studánky obnovovat, aby se mohli žízniví turisté při svých turistických výpravách napít.

Vážení spoluobčané, dovolím si popřát Vám a Vaším blízkým ničím nerušené májové dny. Nečeká nás určitě lehká doba, ale věřím, že ji společně zvládneme, jako tomu bylo již mnohokrát.

Jan Czudek

Informace k letošní výplatě příspěvků na údržbu nemovitostí

Na prosincovém zasedání zastupitelstva obce byl, mimo jiných záležitostí, schválen rozpočet obce na rok 2022, ve kterém je i pro tento rok počítáno s výdaji na poskytnutí příspěvku na údržbu nemovitostí.

Systém je nastaven na stále stejném modelu a poskytování příspěvku bude probíhat ve stejné formě a na stejném principu jako v předchozích letech.

Obec poskytne občanům příspěvek na údržbu nemovitostí, který bude představovat 50 % daňové povinnosti zaplacené v roce 2022.

Připomínáme, že na vyplacení příspěvku na údržbu nemovitostí má nárok občan, který je vlastníkem nemovitostí na území obce Čeladná (rodinný dům, bytová jednotka či jiný objekt) a je k 31. 12. 2021 trvale hlášen v obci Čeladná.

Nárok na poskytnutí příspěvku na údržbu nemovitostí je ve výši 50 % daňové povinnosti (daň z nemovitých věcí) pro rok 2022 a má ho stejně jako v předchozích letech také poplatník daně z nemovitých věcí vlastníci v obci objekt k trvalému bydlení, tj. objekt s číslem popisným (např. vlastníci žijí mimo obec, ale vlastní na území obce

dům, kde žijí rodiče, příbuzní apod.). Stejně tak má nárok na poskytnutí příspěvku podnikatel podnikající v obci, u něhož došlo k navýšení daně oproti roku 2009. V praxi se tedy bude jednat o stejné podnikatelské subjekty, které splnily podmínky předchozích let.

Příspěvek bude vyplácen na základě dohody o poskytnutí příspěvku na údržbu nemovitostí. Občan s sebou přinese doklad o zaplacení daně z nemovitých věcí za rok 2022. Pokud občan – vlastník – má ve svém vlastnictví ještě další nemovitosti mimo katastrální území obce Čeladná, je nezbytné, aby mimo dokladu o zaplacení daně z nemovitých věcí měl s sebou také vyčíslenou daňovou povinnost vztahující se pouze a jen k nemovitostem v obci Čeladná. Mezi obcí a občanem bude sepsána příslušná dohoda, občan sdělí číslo účtu, případně další informaci, kam bude chtít příspěvek resp. platbu poukázat a tím bude záležitost vyřešena. Pokud bude někdo mít problém dostavit se osobně, ať už z časových či jiných důvodů, je možné tuto záležitost případně vyřešit také prostřednictvím e-mailu

či klasické pošty. Nárok na poskytnutí příspěvku je časově omezen do 31. 12. 2022.

Vážení spoluobčané, ještě si dovoluji upozornit na skutečnost, že před výplatou příspěvku ve prospěch poplatníka jsme nuceni prověřit, zda má občan splněny všechny povinnosti vůči obci, tj. uhrazeny poplatky a příp. jiné závazky (odpady, poplatky za psa, stočné, nájmy apod.). Pokud existuje ze strany příjemce příspěvku vůči obci závazek, bude příspěvek ponížěn o případnou dlužnou částku. Rovněž i tato praxe již byla aplikována v předchozích letech.

Věříme, že i v letošním roce, tak jako v letech minulých, se podaří zajistit bezproblémové vyřízení této záležitosti.

Věra Golová
místostarostka obce

Kosi černí jsou nám věrní

Řekli byste, že kos ovládá více melodií a harmonií než slavík? Na počátku jara vydává vždy trylky vábení „dukdukduk“ nebo „srííí“ a za ranního či večerního soumraku vydává také rámu-

sivě „tikstiktiktiks“. Kosové se již dávno rozdělili. Černí lesní kosové odlétají na zimu do teplých krajín a černí městští kosové zůstávají ve městech, neboť i v nich se přes zimu užíjí.

Loni jsem se s „naším“ kosem potkal tradičně na čeladenském náměstí. Má hnízdo nad místním papírnickým. Již jsem ho dva roky neviděl, ale přišel mi jako starý známý. Manželka mi vysvětlila, že kosové se dožívají až dvacet let, takže tenhle kos může být ten, s nímž jsme se seznámili kdysi, když jsme se do Čeladné přistěhovali. A za tu dobu mohl vyvést desítky dalších kosíků.

Včera jsem ho potkal znovu. Vynořil se zpoza černého auta, pod nímž zřejmě nalezl zajímavé pochoutky. Přišel jsem domů a sdělil manželce, že ji pozdravuje náš kos. Který, chtěla vědět. Inu, ten co tu s námi na náměstí žije již čtrnáct let. Jo, ten, povídala. A měli jsme oba radost.

Až budete na náměstí hledat místo k zaparkování, buďte prosím opatrní, mladí kosi se létat teprve učí...

Petr Anderle

Památník Josefa Kaluse zahajuje provoz

Od počátku května bude opět v pravidelném provozu krásně zrekonstruovaný a nově vybavený Památník Josefa Kaluse v Čeladné.

Provoz bude zahájen v neděli 1. 5. 2022 ve 14:30 hod. Otevření bude opravdu slavnostní a sváteční, neboť zahájíme výstavou obrazů DUA Pavel Samlík a Marek Ožana (in memoriam). Půjde zároveň o výstavu prodejní, vystavovaná díla obou autorů budou návštěvníkům památníku k dispozici po celou letní sezónu.

Památník bude přístupný a v běžném provozu od počátku května každý den (mimo pondělí) v době od 9:00 do 16:00 hodin. Stejně jako tomu bylo v předchozích letech, kdy byl objekt v provozu, lze i nyní sjednat prohlídku dle individuální domluvy

OTEVŘENO BUDE DENNĚ (mimo pondělí) OD 9 DO 16 HODIN

se správcem. Tato možnost bývala hojně využívána při zájezdech, školních výletech apod. Podrobnější informace najdou zájemci na obecním webu a facebookovém profilu obce Čeladná.

STARONOVÝ SPRÁVCE

Rádi bychom Vám také oznámili, že staronovým správcem památníku bude od května pracovník obce Milan Moravec. Možná si ještě někteří z vás vzpomenou, že pan

Moravec již jako správce objektu a průvodce v jedné osobě v památníku působil a odvedl skvělou práci. Koneckonců i v době, kdy byl objekt v technicky špatném stavu, dokázal zorganizovat několik zajímavých výstav, besed a prodejních akcí uměleckých děl. Věříme, že se mu na předchozí úspěšné angažmá v památníku, tentokrát již navíc v nově rekonstruovaném, s kvalitnějším zázemím a možnostmi, podaří zdárně navázat.

Pavel Samlík Marek Ožana

Krajiny - Zátíší / Landscapes - Stillifes / 2022

Zveme vás na výstavu obrazů DUA:

Pavel Samlík a Marek Ožana, in memoriam.

Výstava bude realizována v Památníku Josefa Kaluse

Čeladná a zahájena dne 1. 5. 2022 ve 14.30 pod patronací starosty obce Čeladná pana Pavola Lukšii.

Výstava výtvarných děl uvedených autorů bude instalována v průběhu měsíců květen až červenec 2022.

www.pavelsamlik.com

pavel@pavelsamlik.cz

Také bychom rádi poděkovali všem předchozím správcům a průvodcům památníku, protože každý jeden z nich přinesl svůj vlastní nápad, potenciál, nový impuls. Jistě si ještě někteří vzpomenete, že jistou dobu působila v PJK paní Lenka Hlavničková, již zmíněný pan Milan Moravec, paní Dagmar Komendová, Jan Bajgar a paní Zuzana Bajgarová. Moc všem děkujeme, protože každý z nich přinesl do památníku kus svého já.

Ještě jednou také velmi děkujeme všem dárcům, kteří poskytli věci ze svých domácností jako výstavní exponáty. Takto získané předměty pro obec třídí a katalogizuje Radmila Kaděrová, která má vzdělání i zkušenosti v oboru muzejnictví a archivnictví. Jsme rádi, že díky její odbornosti budou exponáty památníku uspořádány a evidovány předepsaným způsobem.

Co říci závěrem? Snad jen přání, aby se všem hostům a návštěvníkům v našem památníku líbilo a aby se tam spokojeni vraceli. Jsme přesvědčeni, že má co nabídnout a že každý si tam najde to své, co ho zaujme, vzdělá a potěší. Využijme období blížící se letní turistické sezóny a také toho, že v současné době nejsme aktuálně omezováni žádnými protiepidemickými nařízeními a udělejme si čas na rodinný, přátelský nebo individuální výlet do našeho památníku.

Věřte, že toho nebudete litovat! Těšíme se na Vás!

vedení obce

Pátá kolona a její pamfletové slátaniny opět ve vašich schránkách

Jen se trochu oteplilo, brigádnice v kapucích opět do vašich schránek strkají nevyžádané pamflety plné lží. Anonymové se sice v záhlaví snaží demonstrativně ukázat, že Čeladná je jejich domov a mají ji rádi. Možná snad i tu svoji radost barevně naladili na poslední straně do hnědočerné barvy, barvy příznačné době a zejména jednomu pánovi s muškou pod nosem, kterému jeho demagogii pomáhal šířit ministr propagandy Joseph Goebbels. Zejména v kontextu dnešní doby je to poněkud zvrhlé.

Tito anonymové by tak rádi obec měnili k obrazu svému, zatím však anonymně. Po podzimních volbách by ji taky rádi i řídili. Mnozí z vás mne zastavují a mají za to, že je to pod moji úroveň reagovat na tyto zá- měrně šířené lži. Nereagovat však na tyto lži některých dlouhodobě „zneuznaných“ občanů by znamenalo šířit vědomé lži společně s nimi. Navíc každý z myslících lidí ví, že spouštěčem byla revize územního plánu obce, která se nemohla líbit developerům ani těm, kteří skupili pozemky a očekávali „velkej vejvar“, který měl být na úkor obce a její infrastruktury. Tu měla podle nich totiž nést obec na bedrech obecního rozpočtu.

Od počátku tedy jedny a ty samé slátaniny. Naštěstí jsme s občany obce tyto jejich „objevné věci“ prožívali společně, takže není potřeba dlouhých komentářů.

Je úsměvné, když na zastupitelstvu obce zazní ohledně zadlužení otázka, která i v tomto pamfletu rezonuje v úvodu. Náhoda? Posouzení je na každém z nás.

Pojďme však k lehce vyvratitelným lžím.

1. Čeladná nepatří mezi nejzadluženější obce!!!

2. Ministerstvo financí (MF) nestanovuje hranici výše dluhu žádně obci!

Ti, kteří by tak rádi obec do budoucna řídili, by si alespoň toto mohli nastudovat, namísto agitování, což je stav popsany v medicíně jako chorobný neklid projevující se bezúčelným pobíháním a jinou tělesnou aktivitou, při běhání po domech koho volit či vytvářením pamfletových slátanin.

3. Zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti

Jedinou normou, která byla v naší zemi schválena ve vztahu k veřejným rozpočtům (v lednu 2017 v souladu s Evropskými směrnici), bylo pravidlo o rozpočtové odpovědnosti. Toto pravidlo říká, že pokud zadlužení obce přesáhne 60 % průměrného příjmu za poslední čtyři roky, bude třeba jej snížit v roce následujícím alespoň o 5 % z rozdílu mezi aktuální výší dluhu a 60 % průměrného příjmu. Naše obec tím, že si v roce 2021 vzala dlouhodobý úvěr na zakoupení hotelu v centru obce ve výši 68 miliónu korun, při úrocích 1,95%,

s desetiletou fixací a dobou splatnosti 20 let, tento ukazatel přesáhla o 20,25 %. Na základě zmíněného pravidla o rozpočtové odpovědnosti musíme v roce 2022 snížit zadlužení obce o 5 %, tedy o 871.000 Kč. Vzhledem k tomu, že obec v roce 2022 sníží zadlužení obce o více než 5 miliónů korun, tak toto kritérium s přehledem splní. Koneckonců dle provedených propočtů obec tuto hranici 60 %, kterou stanoví zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, dosáhne již v roce 2024. Bez ohledu na čekání na rok 2024 však obci nehrozí, že by měla mít nejen letos, ale i v roce 2023 problémy se svým dalším rozvojem. Obci nehrozí, že nebude moci čerpat úvěry, bude-li to k rozvoji obce zapotřebí, nehrozí jí ani omezení příjmů ze státního rozpočtu – zejména tuto lež by se snad styděl nejen vymyslet, ale zejména zveřejnit i osel ze Shreka. Koneckonců i „Zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření obce Čeladná za období roku 2021“ auditorské společnosti Moravskoslezský audit s.r.o. to popsala naprosto přesně. Znovu musím opakovat, nedělejte z našich občanů hlupáky. Na rozdíl od vás, autorů těchto slátanin, si budou umět najít na stránkách Ministerstva financí komentář náměstka ministra Petra Pavelky „Nový zákon ochrání územní samosprávu před dluhovou pastí“.

4. Čeladná také není extrémně zadlužená!

Ukazatel dluhové služby obce vykazuje hodnotu 6,71 %, což si může ověřit každý na webu monitor.statnipokladna.cz, když si zadá do kolonky vyhledavače Čeladnou. Mimo jiné tam také najdete, že stav na bankovních účtech obce byl k 31. 12. 2021 více než 32 miliónů korun. Extrémní zadlužení určitě vypadá určitě jinak.

Ohledně sledování, jen tolik, že opravdu podceňujete občany obce. Nemusím totiž nikoho sledovat, nemusím ani dbát vašich doporučení, s kým a u koho se mám fotit. Koneckonců píšete, jak máte rádi obec, je údajně vaším domovem, tak na roznoš najměte i brigádnice z řad občanů obce, kterou máte tak rádi, ne až ze Slezské Ostravy. Ony se věru nepotřebují schovávat a určitě by si také rády nějakou korunu vydělaly.

Vše o hotelu YURA najdete na webových stránkách obce. Ing. Skopal neměl inzerci na prodej hotelu za 45 miliónů korun. Kdyby tomu tak bylo, stejně jako u pronájmu hotelu, určitě by nás již někdo udal. Na rozdíl od páté kolony rada ani zastupitelstvo nepotřebují nic skrývat, ani sebe, údajnou inzerci či znalecké posudky.

NEBÁT SE, NELHAT A NEKRÁST bylo Masarykovým heslem. Je moderní se dnes zaštitovat Tomášem Garriguem Masarykem či Tomášem Bařou. Naši autoři slátanin se ale raději drží stbáckých metod, kde pravda je zapovězená. Opět přicházejí s Bajgarovou stokorunou. Jak to doopravdy s tou stovkou i vydíráním opravdu bylo jsem si dovolil popsat v mimořádném vydání zpravodaje. Takže není potřeba dlouhého vysvětlování.

Stejně inteligentní stbáčkou představou této páté kolony je sdělení, že být zastupitelem se vyplácí. Možná tak již podle sebe soudí i ostatní. Nebo se možná již „nemohou dočkat“ na ten jidášský grošík, když se budou dívat jinam, než občané, kteří jsou proti bezbřehé výstavbě v obci, když sami – a není to tak dávno – proti ní bojovali i za cenu zaslání smutečních parte do rodin zastupitelů, kteří schválili územní plán v roce 2014.

O všech zastupitelích, zastupitelku Ivetu Kubice Magnuskovou nevyjímaje, platí, že nekandidovala proto, aby dostala zaplacenou za konzultace 19.000 Kč. On to totiž nikdo z nás zastupitelů nepotřebuje, vaším slátaninám navzdory.

Platí, že rodinu si nikdo z nás nevybere, ale přátele, ty si člověk určitě vybrat může. Takže po zkušenostech jen doporučuji více obezřetnosti s jejich výběrem a hlavně se nedojímat se nad špatně hraným zoufalstvím toho, kdo si to nezaslouží.

Nebojte se, autoři slátanin, zanechat dětem dluhy, to se někdy stává i v lepších rodinách, nejen v obcích, když to vede k jejich rozvoji. A navíc když ještě hodnota vašeho majetku je mnohonásobně větší než dluh samotný. To jistě není lumpárnou. Lumpárnou vždy totiž bude nedržet se onoho Masarykova hesla: „NEBÁT SE, NELHAT A NEKRÁST!“

Pavol Lukša
starosta obce

Čeladná má nový web i Facebook

CO HLEDÁTE?

Nový web na staré adrese www.celadna.cz je přehledný, vše v něm najdete „na tři kliknutí“

Po sedmi letech má obec nové internetové stránky a vůbec poprvé v historii také facebookový profil.

„Náš web se mi líbil, ale nechal jsem si poradit od profesioálů, kteří mi říkali, že vzhledem k vývoji technologií by už bylo dobré stránky od základu překopat,“ říká starosta Pavol Lukša s tím, že web je teď takzvaně responzivní, tedy že se kvalitně zobrazuje nejen na počítači, ale i v mobilech a na tabletech.

Zásadní je také to, že stránky jsou teď přehlednější než dříve. Tvůrci se museli vypořádat s tím, že obecní web musí obsahovat spoustu věcí daných zákonem, ale zároveň by měl nabízet důležité informace pro občany i návštěvníky.

„Primárním cílem webové prezentace bylo odlišit se od ostatních „šablonovitých“ stránek obcí,

proto jsme design postavili na výrazné typografii s vyobrazením jednotlivých dominant Čeladné. Uživatel se všude dostane maximálně na tři kliky. Po technické stránce jsme pro backend zvolili CMS Strapi a pro frontend Symfony aplikaci. A přidali jsme i třešničku na dortu: Celé řešení je open-source k dispozici na Githubu, takže kdokoliv z široké veřejnosti programátorů může přispět svým kódem a web potenciálně vylepšit,“ vysvětluje tvůrce webu Lukáš Rejda ze společnosti Wantoo Design.

Podle prvních ohlasů se nový web líbí. Zároveň upozorňujeme, že některé jeho části se ještě dokončují a ladí. **red**

Obec Čeladná

@ouceladna - Veřejné služby a služby státní správy

Poslat zprávu

Zdravíme! Řekněte nám, jak můžeme pomoci.

Facebookový profil obce spojuje s novým webem podobný design

VZPOMÍNKA NA KAINARA

Přijměte pozvání na koncert s názvem Nevídáno neslycháno, který musel být už dvakrát zrušen kvůli pandemii.

V průběhu večera zazní swingové melodie a recitace básní Josefa Kainara. Jsme velmi rádi, že můžeme podpořit hudební seskupení nadšených muzikantů a místních občanů, za které vystoupí pan doktor a zároveň trombonista Ladislav Pilař a talentovaná recitátorka Sofie Sobková. Přijďte s námi strávit příjemný květnový večer do vinárny hotelu YURA.

(Podrobnosti na plakátu na poslední straně zpravodaje.)

Za kulturní komisi

Martina O'Reilly

ISLANDSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Na květen pro vás čeladenská knihovna chystá další přednášku. Tentokrát je to cestopisná přednáška o Islandu, kterou připravil Petr Kaděra. Společně zavítáme k přírodním krásám Islandu, mezi něž patří rozmanitá sopečná krajina, vodopády, krátery, ledovce, sopky... Zchladíme se u ledovcové laguny, zmokneme pod vodopády, vyšplháme na duhovou horu a nakonec nás rozpálí žhavá láva sopky Fagradalsfjall.

To vše a ještě více vám nabídneme u nás v knihovně v pátek 27. května od 17:00 hodin. Další podrobnosti na str. 12.

Vstup zdarma.

Jste srdečně zváni!

Dana Kosňovská

Už stavějí...

Dlouho jsme se obávali, že komín bývalé továrny poblíž čeladenského náměstí, tradičně obývaný čapí rodinkou, letos osiří. Před několika dny se objevil táta čáp, posléze přiletěla i jeho čapí manželka. Dnes ráno (26. dubna) přišla manželka z ranní procházky s naším Beníkem a oznámila: Už stavějí... Poznala to podle toho, že táta čáp nesl do společného hnízda velkou větev... (aby budoucí čápátka nevypadla...).

le

Čeladenská nestorka terénní zdravotní péče Jarmila Toflová slaví 80. narozeniny: „Neříkej, že to nejde, první to zkus!“

Tímto heslem svého tatínka se Jarmila Toflová řídila celý život, a možná právě proto je neustále v pohybu. Pracovně jako zdravotní sestra v ordinacích, na pohotovostech i v někdejší Nemocnici Čeladná a více než 20 let jako sestra domácí péče, která v posledních letech vyráží na kole den co den po čeladenských kotárech za svými pacienty. Kromě zdravotní péče jim mnohdy vozí i léky, pleny nebo nákup. Ale život si užila i z té veselejší stránky – poznala celou republiku i kus světa a vychovala dvě děti, na které může být právem pyšná, stejně jako na svá čtyři vnoučata a jednu pravnučku. V pondělí 16. května oslaví „babička Jarka“ 80. narozeniny. A protože je to pracovní den, pravděpodobně opět nasedne na kolo a vyrazí pomáhat.

Jak jste se do zdravotnictví a k práci „terénní zdravotní sestry“ dostala?

Možná to byl osud. Když jsem se v květnu 1942 narodila, byla zrovna čeladenská pouť. Teda to si nepamatuju, ale vyprávěla mi to maminka. Tatínek šel ráno na pouť, a protože za války tam byly jenom dva stánky, tak koupil v každém něco – v jednom štyrčátko a v druhém perníček. A tu pouť mi dal asi někdo tam nahoře do vínku, protože celý život putuji od chalupy k chalupě a dříve i od ordinace k ordinaci.

VZPOMÍNKY NA VÁLKU

V pětáctýřicátém jste měla tři roky, takže z války si asi nepamatujete nic?

Z války ne, ale když teď sleduju, co se děje na Ukrajině, tak se mi vybavila vzpomínka, jak mě maminka vzala do Ostravy. To muselo být asi hned po válce, vzpomínám si na vystřílené baráky a díry od kulek, některé domy byly celé zbořené. Taky vím, že byla bída, lístky na potraviny, dokonce i bonbony byly na lístky. Dostala jsem vždycky deset bonbónů a musela si je šetřit.

Ve srovnání s tou dobou se dnes mají děti jako v ráji.

Nejenom děcka, dobře se máme všichni, jenom někteří si to neuvědomují. Vidím to u starých lidí, nikdy nebylo tak dobře jako dneska. Samozřejmě je zlé, když umře manžel nebo manželka a člověk zůstane v domě sám, to je pak těžké to utáhnout finančně, ale hlavně žít jako solitér... Jinak si nemáme na co stěžovat, ale myslím, že bude hůř. Když začal covid, mysleli jsme si, že horší to už nebude. A vidíte, kousek od nás se střílí a nikdo neví, co přijde dál...

Vraťme se ale zpátky do vašeho dětství, které jste prožila v Čeladné. Jak na tu dobu vzpomínáte?

Neměli jsme se špatně. Tatínek dělal mi-stra ve slévárně a maminka doma hospodařila a starala se o mě a mého mladšího bratra. Měli jsme krávu, vepře, slepice, vždycky bylo co jíst. Maminka pěstovala fazole a další zeleninu, ze které vařila. Dneska je to v obchodech všecko drahé, ale dříve to bylo jídlo chudých.

PARTYJA ZPOD ONDŘEJNÍKA

Musela jste pomáhat v domácnosti, nebo byl čas i na to, abyste si dětství užila?

Pomáhali tehdy všichni, musela jsem pást husy nebo krávu. Tu bylo hlavně třeba hlídat, aby nám někam neutekla. Ale vždycky zůstal i čas na hraní – s kamarádkama jsme skákaly přes švihadlo, hrály míčové hry a v zimě jsme chodily lyžovat k Ondřejníku. Tehdy jsme měly takovou partyju zpod Ondřejníka – čekaly jsme na sebe a chodily společně do školy i ze školy a užívaly krásné dětství. Naproti školy byl pekař a řezník, dodneška vzpomínám, jak to tam krásně vonělo. Někdy jsem si ten křupavý rohlík koupila a k tomu pět deka salámu – a to pak byl velký svátek. O to jsou dneska děcka ochuzené, rodiče je před školou naloží do auta a rozvezou do kroužků. Ale i tehdy byly kroužky – hrála jsem na mandolínu, navštěvovala recitační kroužek a maminka mě taky zapsala na klavír...

Pokud můžu, jedu za každého počasí. Když prší nebo sněží, lidi na Čeladné říkají: Na kole jezdí v tomto počasí jenom Toflová a sebevrazi.

Komunistické represe, které v padesátých letech sílily, našťastí vaše dětství neovlivnily a jako malá holka jste je asi vůbec nezaznamenala.

Jako malá holka ne. Ale dobře si vzpomínám, jak mi později tatínek častokrát říkal: „Kdyby tě napadlo jít k těm lumpům, tak bych tě musel zabít!“ (směje se) To mi později pomohlo, když mi nabízeli, ať vstoupím do strany, že bych mohla být vedoucí. Nikdy jsem to nepřijala – jsem narozená v býkovi, což je dobrá i nedobrá vlastnost, ale tehdy mi to pomohlo. Když jsem nějak naučená nebo něco si řeknu, tak to dodržím.

Proč jste se dala na zdravotnictví?

V rodině jste asi žádnou inspiraci neměla?

Vlastně měla, maminka byla dobrovolnice v čeladenské organizaci Červeného kříže. Taky nás léčila většinou bylinkami, dávala nám různé zábaly a bylinné čaje na kašel. Ve škole jsem vyhrávala skoro všechny soutěže ve sbírání bylin, od té doby mě to k léčení přírodní cestou vždycky nějak táhlo. Samozřejmě se ale nedá vše léčit bylinkami, někdy je nutno vyhledat lékaře. Bylinky občas sbírám i teď – mátu, meduňku, kopřivu a bezový květ. Nebo medvědí česnek, ten používám jako vitamínový doping po zimě, dělávám z něj pesto, které v ledničce vydrží i rok. Hodně mi ale dala i základní a střední škola. Baval mě přírodopis a biologie, to byl asi začátek mojí kariéry zdravotní sestry. Po základce jsem šla do Frenštátu na gympl, to byla jedenáctiletka, rok po maturitě jsem se dostala na studium pediatrie na Karlovu univerzitu v Praze.

RYCHLÝ NÁVRAT DDO ČELADNÉ

Studovala jste medicínu, tak proč se z vás nestala doktorka?

Hned v prvním ročníku jsem musela studia přerušit kvůli akutnímu zánětu spojivek, se kterým si nikdo nevěděl rady, vůbec jsem se nemohla učit. A navíc maminka onemocněla, vypadalo to, že má tuberkulózu, a dali ji do takového sádrového lůžka. Tak jsem přerušila školu a vrátila se do Čeladné, abych vypomohla v domácnosti a s hospodářstvím. Podezření na tuberkulózu se naštěstí u maminky neprokázalo, ale do Prahy už jsem se nevrátila. Asi to tak mělo být. Místo toho jsem si pak večerně udělala v Ostravě zdrávku. A do toho se mi během školy narodila holčička.

Takže přece jen nějaká radost?

To bylo ve čtyřiašedesátém, zrovna jsem maturovala. V autě před školou jsem měla malou a o přestávkách ji chodila kojit. Takže to bylo těžké, ale radost jsem měla velkou. Bohužel mi holčička za dva měsíce zemřela na srdeční vadu, která se po porodu neodhalila. Naštěstí se nám pak do roka narodil syn, to mi pomohlo, abych se s tou tragédií smířila.

Kde jste pak jako zdravotní sestra pracovala?

Když se vrátím ještě před zdrávku, pracovala jsem jako zdravotní tajemnice na okresním výboru Červeného kříže ve Frenštátě, pak ve Frýdku, po škole na krajském výboru v Ostravě. Kolem tohoto období jsme se dali do stavby domu. Po dvou mateřských jsem nastoupila na dětské oddělení v čeladenské nemocnici, vlastně dnešním BRCu.

No a po určité době jsem začala v terénu jako obvodní dětská sestra. Tehdy ještě nebyly samostatné dětské ordinace ani v Kunčicích, ani na Čeladné. Na Čeladné byla ordinace pro děti jen hodinu denně na dětském lůžkovém oddělení nemocnice a chodily tam maminky s dětmi z Čeladné i z Kunčic. Nejbližší „plnohodnotná“ ordinace tenkrát byla až ve Frýdlantě. V tu dobu jsem taky dojížděla do dětských poraden, dvě byly v Kunčicích a jedna na Čeladné. Vždycky jsem musela vzít z Frýdlantu zdravotní záznamy od všech děcek, převážet je na Čeladnou a pak zase vracet zpátky – jak říkám, furt jsem putovala. Po zavedení ordinací na Čeladné a v Kunčicích se ordinovalo třikrát týdně – skončila jsem na Čeladné a hned

potom přejížděla do Kunčic, tam ordinovala paní doktorka Marková z Frýdlantu. K tomu se u dětí mladších jednoho roku dělaly čtyři návštěvy doma, první probíhala s porodní asistentkou do šesti týdnů od porodu, při těchto návštěvách se sledovala kvalita péče o miminko a jeho psychomotorický vývoj.

Taky se každý rok dělaly preventivní prohlídky pro děti ve všech třídách čeladenských i kunčických škol. A po zavedení dětské pohotovosti jsem určité dny rovnou z ordinace jezdila sloužit na „Ondřejku“ v dnešním BRCu a potom na polikliniku ve Frýdlantě, kam se tato pohotovost později přesunula. Taky jsem sloužila na pohotovostní službě pro dospělé, ta byla taktéž na frýdlantské poliklinice.

To muselo být náročné...

Těžké byly hlavně služby na pohotovosti, tam se dělalo všecko a lidí bylo opravdu hodně. Všední pohotovostní služby totiž začínaly v pět odpoledne až po ordinaci, víkendové a sváteční pohotovosti trvaly 24 hodin.

ZNOVU DO TERÉNU

Později jste se osamostatnila a začala dělat zdravotní služby v terénu.

To byl rok 1994. Bylo to těžké – neznámá robota, někdy i dvacet návštěv za den, soboty neděle. Každých pět let jsem musela žádat o prodloužení licence pro výkon domácí péče bez dozoru lékaře. Soukromničit jsem začala ve Frýdlantě u doktora Andrýska, potom jsem přešla do Kunčic, kde byla doktorka Chovančíková, později doktor Chovančík, a nakonec jsem začala dělat domácí péči pro doktora Pachmana na Čeladné, kde jsem začala docházet i do „pečovateláku“. Posledních pár let už Kunčice nedělám, péči tam vykonává Charita Frenštát pod Radhoštěm.

Fungovalo to tak, že jsem se zdravotními pojišťovnami měla uzavřené smlouvy o úhradě zdravotních výkonů, které jsem potom v domácí péči prováděla. Lékaři vyplnili formulář, takzvanou „nula šestku“, což byl požadavek na provedení výkonů u jednotlivých pacientů doma. Na konci každého měsíce jsem těmto pojišťovnám posílala vyúčtování svých výkonů. Každá návštěva musela být podrobně zdokumentovaná, to byla spousta papírování. S tím vykazováním mi naštěstí pomáhala zdravotní sestra Irenka, které jsem za to opravdu vděčná. V roce 2019 jsem už chtěla skončit, ale vedení obce se sešlo s novým majitelem ordinace a se mnou a domluvili jsme se na další spolupráci, takže práci v terénu vykonávám dodnes. Mám výhodu, že často znám dvě generace pacientů – někteří rodiče, kteří se svými dětmi dříve chodívali k nám na dětské, dnes potřebují mou péči.

Zatím jsme mluvili hlavně o práci...

Nemyslete si, i v práci jsme si užili dost srandy. Třeba v nemocnici jsem měla na starost zájezdy, večírky, MDŽ a podobně. Dokonce se mi podařilo dvakrát uspořádat zájezd pro doktory a sestřičky do tehdejší Jugoslávie, to byl majstrštyk. Ale zároveň v tehdejší době docela risk – kdyby tam někdo ze zdravotníků zůstal, měla bych velký průšvih.

Smekám před doktory, medicína je strašně těžký obor. Klobouk dolů každému, kdo ji udělá, já jsem to zažila v prvním ročníku na vlastní kůži, třeba když jsme byli v pitevně. Navíc doktor se musí celý život učit, protože všechno jde strašně dopředu. A někteří lidé dnes místo aby poděkovali, tak se v ordinaci neumí chovat.

NA ŤAN-ŠANU V JURTÁCH

Ale pořád jsme v nemocnicích a ordinacích.

Jak jste odpočívala po práci – u televize?

Já bych nemohla jen tak sedět, vždycky jsem cestovala v práci i po práci. Hodně vzpomínám na turistický oddíl, který byl v Čeladné. Jezdili jsme po celé republice, vždycky do nějaké tělocvičny, kde se přespávalo, a vyráželi na túry po okolí. Večer se sešli všichni zpátky v tělocvičně, a kdo myslíte, že těm sto lidem ošetřoval puchýře? Ale to jsme zase u zdravotnictví... Jednou jsme jeli jako turisté i na Spartakiádu, na kolech z Ostravice až do Prahy.

Takže jste vlastně velká cestovatelka.

Jaké místo máte nejradši?

Tatry, ty mám celé prolezené. Ale stejně ráda mám i Beskydy a Lysou horu, i když jsem tam už dlouho nebyla – vždyť to tam teď vypadá jak na Václaváku. Kdysi jsem tam potkala havíře, kteří zrovna chystali expedici do pohorí Ťan-šan a měli volné místo – tak mě vzali! Spali jsme v jurtách a chodili po horách. Bylo tam krásně, ale když jsme se dostali na čtyři tisíce metrů, tak ti havíři už zdechali (směje se).

A do toho jste vchovala dvě děti.

Na ty jsem hrdá. S péčí o ně mi hodně pomáhala maminka, které jsem za to velmi vděčná. Na výchově dětí se samozřejmě podílel také můj manžel. Naše cesty se později rozešly, ale děti ho navštěvovaly a později jsme se setkávali na oslavách a o Vánocích. O mou maminku se v jejím pozdějším věku starala hlavně moje dcera, která s ní bydlela. Později, když byl otec mých dětí nemocný, vzala si jej také dcera domů a starala se o něho. Docházel tam i syn, který jí s péčí pomáhal.

Od dcery mám vnuka a vnučku, kteří ještě studují. Můj syn s manželkou má prodejnu stavebnin ve Frenštátě, jejich syn s partnerkou zase Chatu Dukla na Horní Čeladné. V covidu to zrovna ty restaurace měly hodně těžké, tak musela vydělávat babička (směje se). Vnučka vlastní prodejnu a půjčovnu sportovního vybavení v Čeladné a na Olešné a půjčovnu v Luhačovicích, pořádá

„V mládí jsem cvičila v Sokole a účinkovala v ochotnickém divadle, kde jsem třeba hrála ve hře Lucerna postavu kněžny. Na ochotníky nikdy nezapomenu. Ani na hasiče – naše ženské družstvo vyhrálo celorepublikové finále. Za odměnu jsme pak dostaly zájezd na Slovensko. Takže jsem neměla čas se doma povalovat. To mám asi po tatínkovi – ten prý měl ještě jako mladý doma pingpongový stůl a pořádal turnaje pro sousedy.“

Pak dělal předsedu fotbalu a taky taneční akce v Ondrášovi, dokonce do Čeladné dostal i zpěvačky z Brna.

Tak jsem byla tatínkem vychovaná. Byl to obyčejný člověk, měl těžkou práci, ale dokázal si užít každý den.“

sportovní příměstské tábory a kurzy. Její partner provozuje Libušín a Maměnku na Pustevnách. Velkou radost mi dělá jejich dcera, tedy moje pravnučka, která v létě oslaví už dva roky.

CO DĚLAT PRO ZDRAVÍ?

Na závěr bych vás chtěl poprosit o radu pro všechny, jak se dožít v takové pohodě osmdesátky?

Mám radu hlavně pro starší lidi: Od určité doby je třeba ubrat obroku a hýbat se, to jediné pomůže. Tělo už nemá takový výkon jako dříve a nepotřebuje tolik guláše a plácek. Když člověk nabere 20 nebo 30 kilo, trpí klouby, samozřejmě srdce. A taky je třeba vylézt ven a nevymlouvat se, že prší nebo fouká vítr. Neříkám, když je námraza, to ne. I když – divil byste se, jak se staří lidé nejčastěji zraní. Ne venku, že by někde uklouzli, to si každý dává pozor. Nejčastěji se starý člověk zraní, když doma šmatlá k lednici nebo na záchod, protože si myslí, že tu cestu dobře zná...

Takže je třeba držet si formu a když už začne něco bolet, musí se to překonat. Od nemoci nepomůžou léky, ale dobrá strava a pohyb. A taky nějaká stimulace mozku – dneska lidi žijí jinak než před lety, mají doma teplo i bez přikládání do kamen, obědy jim přivezou. Tak je třeba se nejen hýbat, ale k tomu ještě dělat něco, u čeho se musí přemýšlet. Ale nemyslete si, já teď už taky cítím, že mi roky přibývají. Kdysi jsem poroučela svému tělu já, teď začalo poroučet tělo mi.

Vladislav Sobol
s přispěním Denisy Stýskalové

Moje babička, které za chvíli leží před nulou osmička

Dovolte mi uvést informaci snop
o největším úkazu všech dob.
Tím není žádná herečka,
nýbrž moje babička.

I když má důchodové roky,
stále podniká kariérní kroky.
Její věk si naštěstí nebere velké úroky:
Žádný cholesterol ani silné nohou otoky.

Mladičká žena už stěží,
je to však babička svěží.
Kdo ji nezná, neuvěří,
že jí brzy za osmičkou nula leží.

Celý její den
prací a spěchem je opředen.
Tato Čeladenská strela
pracuje, ať je pondělí, či neděla.

Vstává kolem pěti,
pak věnuje se pleti.
Po snídani na odběry krve letí,
při cestě uklidí smetí.

Jestli je však na nule,
jak to bylo minule,
nazuje si sněhule,
není čas na brykule.

Nasadí si čepici a rukavice,
ať v teple brázdí čeladné silnice.

Černý bicykl,
v brašně fascikl,
v batohu stříkačka,
v tašce míchačka,
v kabelce tlakoměr,
netřeba teploměr.

Když rychlost světla vidí na kole babi,
za svou pomalost se tiše hanbí.
V hlavě podrobný itinerář,
babi Jarka – naší obce inventář.

Ve své profesi je dobrá
jako na dálnici 11 Kobra:
Jejím revírem je naše vesnice,
její tempo je větší než o svátcích lednice.
Jejími protivníky jsou vysoké tlaky
a tučného masa fláky.

Že je k odpočinku v parku lavička,
ani netuší moje babička.
Kaluže bryskně vybírá,
zásilky s doplňky stravy přebírá.

Vždy ráda pomůže,
když zjistí, že růže
zdobí místo zahrady kus kůže.

A hned, jak ošetří bércový vřed,
jde dalším úkolům vpřed.

Nákup lidem rychle přinese,
lenost a výmluvy nesnese.
Léky chystá jedna radost,
pro kávové kapsle má slabost.

Skoro každé poledne
v lékárně prášky vyzvedne,
do trafiky nahlédne,
obchodem jen prolétne.

Než doma usedne,
oběd ve školní jídelně vyzvedne.
Potom v rámci home officu
věnuje se dalších povinností soupisu.

Stará se o obyvatele DPS,
má problém napsat SMS.
Oranžová, to barva její,
babičky dny prázdnou nezejí.

Nehledě na hodnoty brašen tonází,
na Vánoce a Velikonoce perníky lidem
rozvází.
S náměstím spojená jako klíště,
toť její detašované pracoviště.

Kompjútury by někdy pustila ze srázu,
u ní doma frčí Radiožurnál Českého roz-
hlasu.
Jiný by v tom věku měl medikamentů
triádu,
ona má kvalifikaci na olympiádu.

Diář říká babičce:
„Jednou za čas k paní holičce.“
Ostříhat a přeliv hodit,
ať může jako dáma po Čeladné chodit.

A v čem tkví
výhody,
že nejezdí autem
plným pohody?

Nepotřebuje
řidičský průkaz
jako schopnosti
na kole jet důkaz.

Nestraší ji radary,
nýbrž prudké
kotary.

Namísto nafty
čerpání
kostivalem bolest
nohou vyhání.

Nulová uhlíková stopa,
práce hotová kopa.

Na bicyklu nenosí lodičky,
nezaskočí ji na autě botičky.

Parkovat možno téměř na každém place
před tím, než vyrazí na další štace.

Pohon na obě kola,
není třeba autoškola.

Povinné ručení neplatí,
rádio se z auta neztratí.

Riziko na kole aquaplaningu
snižuje díky vytrvalému tréningu.

Místo v zavazadelníku
veze v brašnách horu léků.

Jednotkou klimatizační
vítr je senzační.

Nakonec se může zdát,
že tato slova prodej aut v Česku zhatí.
Pořád však je dosti
některých lidí pohodlnosti.

Všichni by potěšili mou babičku,
kdyby auta klíče hodili do rybníčku.
Zvedli by se od stola,
vyrazili na kola.

A tak vše nejlepší přeji své milé
babičce Jarmile.

vnučka Denča

Archivní foto (2017) z pozvánky na oslavu 75. narozenin

Čeladenská knihovna má nový systém. Co přinese čtenářům?

Na začátku dubna naše knihovna přešla na celosvětově rozšířený knihovní systém KOHA, který má nový registrační a výpůjční systém i online katalog. S touto změnou se pojí různé změny, a ty nejzásadnější vám chceme nyní představit.

SEDM DNÍ PŘEDEM

Čtenáři, kteří uvedli svůj e-mail při registraci, budou 7 dní před koncem výpůjční lhůty upozorněni, že se blíží čas vypůjčené dokumenty, knihy, časopisy nebo deskové hry vrátit.

NOVÝ VÝPOČET UPOMÍNEK

S novým systémem přichází také nový způsob výpočtu upomínek – bližší informace obdržíte v knihovně.

ZMĚNY PRODLUŽOVÁNÍ

S upomínkami souvisí i změny v prodlužování – výpůjční doba každého dokumentu je 40 dní, a prodloužit jej lze maximálně dvakrát, o 30 dní. Abyste se zcela vyhnuli placení upomínek, stačí knihy vrátit včas nebo si výpůjčky prodloužit v knihovně, telefonicky, e-mailem nebo přes vaše čtenářské konto.

MODERNĚJŠÍ ONLINE KATALOG

Změny se týkají také online katalogu – nový online katalog je dostupný na našem webu www.knihovnaceladna.cz. Webový katalog je modernější pro uživatele a snadnější pro vyhledávání dokumentů, knih, časopisů i deskových her, které máme v naší knihovně. V novém systému zůstává možnost si knihy rezervovat nebo prodloužovat své stávající výpůjčky.

ČTENÁŘSKÉ KONTO

Změn dozná i čtenářské konto – změny se totiž přihlašovací údaje do čtenářského konta. Ty původní již neplatí, nové si vyžádejte osobně v knihovně (HESLO PRO PRVNÍ PŘIHLÁŠENÍ OBDRŽÍTE NA LÍSTEČKU OD KNIHOVNICE NA POŽÁDÁNÍ).

PRŮKAZKA PRO KAŽDÉHO

Průkazka čtenáře – vzhledem ke zpřísnění se ochraně osobních údajů (GDPR) je nutné, aby každý uživatel – v souladu s knihovním řádem – měl vlastní průkazku čtenáře. Věříme, že to budete respektovat, vždyť cena registrace na 1 rok (12 kalendářních měsíců) je pro dospělého čtenáře 40 Kč, což je 10 Kč za čtvrt roku. Nebo také – vyjádřeno jinak – roční registrace v knihovně stojí zhruba stejně jako devítina jedné nové knihy koupené v obchodě. Věříme, že všichni dohromady zvládneme přechod na nový knihovní systém bez velkých problémů a budeme my i vy se zaváděnými novinkami spokojeni.

Dana Kosňovská

ISLAND
 Země ledu
 a ohně
 27.5. / 17:00
 Petr Kaděra

Knihovna a informační centrum Čeladná
vstup zdarma

Ladná Čeladná láká na ostřílené kapely i mladé interprety

Zvučná jména české hudební scény, ale i mladí talentovaní interprety a nápaditý program pro děti. To je recept, kterého se tradičně drží festival Ladná Čeladná a nejinak tomu bude na letošním sedmém ročníku, který připadá na 5. a 6. srpna. Během těchto dvou dní se mohou návštěvníci těšit na 15 koncertů, divadelní představení, workshopy, čtení pohádek s neziskovou organizací Celé Česko čte dětem a další doprovodný program.

Hlavními hudebními lákadly jsou Čechomor, Mňága a Žďorp, Kašpárek v rohlíku a dnes již legendární tuzemská ska kapela Sto zvířat. „Letošní program hodnotíme jako obzvlášť povedený a těší nás, že návštěvníkům můžeme nabídnout hned několik zvukných jmen české hudební scény. Velkou radost máme z Kašpárka v rohlíku, protože je to přesně typ kapely, který milují dospělí i děti. Což je pro nás jakožto festival orientovaný právě na rodiny s dětmi klíčové,“ uvedl ředitel festivalu Jindřich Vaněk.

V programu Ladné Čeladné mají kromě ostřílených kapel místo také mladí interprety, kteří již stihli posbírat řadu hudebních ocenění. Je to například Michal Horák, jenž získal Českého slavíka v kategorii Objev roku 2021, nebo Kateřina Marie Tichá, která se stala Objevem roku 2021 v hudebních

cenách Anděl, a na Ladné Čeladné vystoupí v doprovodu oblíbené frýdecko-místecké kapely Bandjeez.

Bohatý program plný zábavy, sportu i poučení bude připraven pro děti. Malí návštěvníci se mohou zapojit například do pohybových hrátek s Honzou Onderem, jehož pořad mnozí jistě znají z obrazovek České televize. Chybět nebude ani čtení pohádek s neziskovou organizací Celé Česko čte dětem, interaktivní divadelní představení, kreativní dílny, deskové hry, soutěže a další zábavní i vzdělávací aktivity.

Konání Ladné Čeladné stejně jako v předchozích letech finančně podpořila obec Čeladná, která spolu s Moravskoslezským krajem patří mezi důležité partnery festivalu. „První srpnový víkend již tradičně patří tomuto rodinnému festivalu, který si

za svou sedmiletou historii získal příznivce jak mezi místními, tak přespolními návštěvníky. Věřím, že se s vámi v létě opět setkáme v co nejhojnějším počtu a vytvoříme tu pravou festivalovou atmosféru,“ řekl starosta Čeladné Pavol Lukša.

Partneři festivalu:

obec Čeladná, Radegast, Kofola, Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, Čechymen, Beskydské rehabilitační centrum, Oriental, ADSLs, Outdoor energy, Mindok, Railreklam

Mediální partneři:

Hitrádio Orion, Moravskoslezský deník, TV Polar

Za podpory:

Nadace ČEZ, Moravskoslezský kraj

Kašpárci v rohlíku sami sebe označují za „nejlepší bejbypankovou kapelu ve vesmíru“

VSTUPENKY

Vstupenky na festival je možno zakoupit online přes oficiální stránky festivalu, kde je i kompletní ceník. Zvýhodněné ceny vstupného platí do 31. května.

Ceník (platný do 31. 5. 2022)

Dvoudenní vstupenka	510 Kč
Dvoudenní vstupenka VIP	1200 Kč
Jednodenní vstupenka	380 Kč
Děti do 4 let	zdarma
2denní vstupenka Dětská (4-15 let)	270 Kč
1denní vstupenka Dětská (4-15 let)	215 Kč
2denní vstupenka 2 dospělí a dítě do 15 let	930 Kč
Rodinné vstupné 2 dospělí a 2 děti do 15 let	1 160 Kč
Rodinné vstupné 2 dospělí a 3 děti do 15 let	1 370 Kč
2denní vstupenka pro 1 osobu ZTP, ZTP/P	250 Kč
1denní vstupenka pro 1 osobu ZTP, ZTP/P	200 Kč

ladnaceledna.cz

Malířka Anna Borská otevře v Galerii Lara 100. jubilejní výstavu

Na vernisáži výstavy obrazů Anny Borské se v roce 2017 sešla řada jejích přátel a kolegů z výtvarného Ateliéru Mlejn. Byl u toho i kameraman TV Ondřejka Jiří Matýsek a natáčelo se dokonce na dvě kamery. Reportáž je od té doby k vidění na YouTube kanále rehabilitačního centra.

Když se dají dohromady dvě ženy, nemusí to nutně znamenat katastrofu. Ba dokonce tomu může být úplně naopak. Někdy počátkem roku 2009 se Andrea Adamová svěřila své kolegyni Aleně Jančurové, se kterou obě sdílely v Beskydském rehabilitačním centru v Čeladné marketingovou kancelář, s náhle se vyskytnuvším problémem.

Andrea Adamová se řadu let předtím, než přešla z lázní Karlova Studánka do podobné funkce v BRC v Čeladné, zabývala ve volném čase ochranou a podporou přírody. Mimo jiné se s přáteli účastnila soutěže Strom roku, vyhlašované každoročně brněnskou Nadací Partnerství. Tuto soutěž tehdy podporoval fotograf a filmový dokumentarista Petr Francán (*1973), dnes děkan Divadelní fakulty Janáčkovy akademie múzických umění v Brně. Několik let po sobě vytvářel velkoformátové fotografie dvanácti finálových účastníků soutěže Strom roku a putovní výstavu, která stromy a jejich podporovatele představovala. I dnes, byť od jiných autorů, putují každoročně tyto výstavy na různá místa republiky. Díky aktivitám Andrey Adamové jí organizátoři ankety Strom roku 2009 nabídli, zda by nechtěla výstavu uspořádat v Čeladné. A to řekla právě kolegyni Aleně. Ta přišla s nápadem, že by výstavu mohly nainstalovat v dlouhé přízemní chodbě Apartmánového domu Lara, vedoucí od recepce ke konferenčnímu salonku, která byla jinak nevyužitá.

JAK VZNIKLA GALERIE LARA?

A tak se v dubnu 2009 objevily Francánovy fotografie finalistů soutěže Strom roku i v Čeladné. A protože bylo třeba oznámit veřejnosti, kde se výstava koná, přišly obě dámy s nápadem nazvat onen prostor GALERÍÍ LARA. Od té doby se v Galerii Lara konají desítky výstav. Dnes již můžeme hovořit o stovce výstav. Na přelomu června a července letošního roku zde totiž bude mít výstavu „malířka květin“ Anna Borská. Tato výstava bude od dubna 2011 v pořadí stou výstavou, i když paní Borská zde již dvě výstavy měla.

29. dubna 2011 měla Galerie Lara první oficiální výstavu. Své obrazy pod názvem „Krajiny duše“ zde vystavil „domácí“ umělec, psycholog BRC Andrew A. Urbiš. Do konce toho roku následovalo ještě pět dal-

O všechny výstavy je neobyčejný zájem veřejnosti...

ších zajímavých výstav, které se potkaly se značným zájmem veřejnosti. Galerie od té doby žije. Například na rok 2023 je rezervováno všech devět výstavních termínů a na rok 2024 zbývají volné pouze tři. Nikomu již nepřijde, že zde byla původně obyčejná chodba. Ona „chodba“ navíc dostala profesionální závěsný systém i osvětlení.

PESTRÝCH A NEOBYČEJNÝCH STO VÝSTAV

Je to zvláštní. Od dubna 2011 se Galerie Lara vžila všem lidem kolem do paměti. Nic se nezměnilo. Pouze Alena Jančurová se již dávno věnuje jako správná babička výchově vnoučat. A paní Andrea se již jmenuje trochu jinak, jelikož se vdala. Galerii ovšem vede rukou citlivou a přísnou – a umí si vystavovatele vybrat. A tak návštěvníci v uplynulých jedenácti letech viděli soubory krásných fotografií, esoterické obrazy, grafiky, abstraktní obrazy, smalty a reliéfy, malby na hedvábí, digitální grafiku, obrazy energetické a mnoho dalších vpravdě uměleckých děl. Jejich autorky a autoři jsou z daleka i z blízka. Často mezi nimi nenajdete výtvarníky s akademickými tituly, ale všechny bez rozdílu spojuje tvořivost a radost z toho, když mohou svoje díla představit veřejnosti.

Tato unikátní galerie s pravidelným programem nemá obdoby široko daleko, zejména pak ve zdravotnických zařízeních. Nelze totiž lidi pouze léčit rehabilitací či medikamenty, je třeba, aby se někdo věnoval i

jejich duším. A to Beskydské rehabilitační centrum v Čeladné v duchu odkazu svých zakladatelů plní na výbornou. Navíc Galerie Lara je přístupná denně, včetně sobot a nedělí od devíti dopoledne do půl deváté hodiny večerní. Protože je přístupná v době otevření kavárny Lara, se kterou sousedí. Tím se liší od většiny výstavních galerií.

GALERIE MALÍŘŮ BESKYD

Aby se to nepletlo, vznikla naproti „přes ulici“ další galerie. Od 1. září 2015 byla otevřena klasická galerie pod názvem Galerie MB - Galerie malířů Beskyd. Stálá expozice je otevřena od úterý do neděle od 12 do 17 hodin. Naleznete zde originální výtvarná díla Valentina Držkovic, Ferdise Duši, Ferdinanda Engelmüllera, Romana Havelky, Jiřího Heřmana, Bohumíra Jaroňka, Aloise Kalvody, Vlastimila Košvance, Ludvíka Kuby, Karla Langer, Oldřicha Lasáka, Stanislava Lolka, Antonína Mervarta, Jaroslava Panušky, Leopolda Parmy a Vojtěcha Pernici. V galerii lze také zakoupit originální dárky a výtvarná díla. Vystavené obrazy jsou ovšem neprodejně. To vše díky řediteli BRC Čeladná MUDr. Milanovi Bajgarovi, který je mimo jiné milovníkem a sběratelem umění. Proto také podpořil v roce 2009 vznik Galerie Lara a v roce 2013 vznik vlastní Televize Ondřejka.

Petr Anderle

Tradiční Vítání jara v PJK zahájily děti z „Krtečka“...

...program pokračoval vystoupením MŠ Čeladenská beruška...

...a dětskou část završily „jarní víly“ ze základní školy

Počasí bylo mizerné, ale účast slušná

Nechyběly stálice: velikonoční kraslice...

...ani jarní přivítání starosty Pavla Lukší

Pak už to rozjel Valašský vojvoda z Kozlovic...

...a děti si užívaly tvoření ve velikonočních dílnách

PROGRAM NA KVĚTEN

Zdravotní cvičení

skupina I - úterý 9:00–11:00

skupina II - čtvrtek 9:00–10:00

Posezení v klubovně, společenské hry

úterý 15:00–17:00

Kurz angličtiny pro mírně pokročilé

čtvrtek (12. a 26. 5.) 10:30–12:30

KVĚTNOVÉ AKCE

Setkání na zahradě

STŘEDA 4. 5., 9:15

Obdrželi jsme milé pozvání k návštěvě MŠ Čeladná Beruška. Program v zahradě je nastíněn následovně: krátké vystoupení dětí, společně sázení semínek, společenské hry a na závěr prohlídka MŠ. Jsme očekávání v 9:30, zakončení nejp. v 11:00. Sraz v 9:15 před DPS. V případě nepříznivého počasí se akce uskuteční v pozdějším termínu.

Májové posezení

čtvrtek 5. 5., 15:00

Posejíme v májové atmosféře s programovými vložkami a popřejeme si pěkné májové dny. A možná přijde i... Vstupné se nevybírám.

Co tak zase do Stodoly?

čtvrtek 12. 5., 13:30

Oblíbená vycházka podél Čeladenky s cílem v restauraci Stodola. Sraz ve 13:30 před DPS, návrat dle situace. Méně zdatní mohou busem ve 14:03 od Prosperu (zpět pak od Sokolovny 15:53 resp. 17:25).

Májové odpoledne s Vládou

čtvrtek 19. 5., 15:00

Hudební a taneční odpoledne, k poslechu a tanci hraje a zpívá oblíbený bard pan Vladimír Volek z Val. Meziříčí. Vstupné dobrovolné.

Odpoledne s Beruškou

čtvrtek 26. 5., 15:00

Jestliže je květen, přichází Beruška. Nejinak tomu bude i letos, děti nás potěší svým programem, nazvaným „Jarní besídka“. Vstupné se nevybírám.

(Téměř) Letní cesta do Pstruží

čtvrtek 2. 6., 14:15

Společná vycházka do naší oblíbené destinace s občerstvením v restauraci Vlčárna. Sraz ve 14:15 před DPS, návrat dle situace. V případě nepříznivého počasí bude dle zájmu posezení v klubovně od 14:15.

Kraslice, kříž, rozhlas a jiné radosti

Duben u nás důstojný

Pestrá klubová programová náplň byla v dubnu důstojně realizována, ještě zbývá (po uzávěrce) uskutečnit plánovanou přednášku paní Jany Bártové z cyklu o historii země koruny české.

Dubnové akce tedy proběhly dle plánu, kromě níže uvedených programů probíhaly další pravidelné akce v klubovně, tzn. zdravotní cvičení obou skupin, úterní karetní posezení a angličtina.

V KNĚHYNI OPĚT VESELO

V poslední březnový den jsme se vypravili do oblíbené restaurace Kněhyně, vzhledem k počasí povětšinou busem, takže původní vycházka se změnila ve vyjíždku. Nicméně osobitý humor pana vrchního přispěl k dobré náladě naší sešlosti a bylo prima.

MALOVÁNÍ KRASLIC

Předvelikonoční posezení s malováním kraslic pod obvyklou patronací paní Evy Lapčíkové bylo jako vždy pohodové s nádechem tvůrčí snahy našich maláreček.

CESTA KŘÍŽE

Na Zelený čtvrtek jsme shlédli video zhudebněné křížové cesty v podání mariánskohorské scholy, natočené v lednu 2015 pro TV Noe v ostravském kostele sv. Václava.

ODPOLEDNÍ ZÁJEZDÍK DO OSTRAVY

Hasičským busem s panem Edou Čajánkem jsme

Dovedné ruce žen malují kraslice

nejprve dorazili k budově ostravského rozhlasu, kde nás již očekával pan Václav Bělohlavý a se svým mladým kolegou nám poskytli velmi zajímavou prohlídku objektu s osobitým výkladem, včetně veselých příhod z natáčení. Načež jsme se občerstvili a poklábosili v tamní zasedačce. Velké díky oběma pánům za prima exkurzi a také paní Evě Bělohlavé za operativní zajištění občerstvení.

Posléze jsme se procházkou přesunuli k Nové radnici, vyjeli nahoru na vyhlídkovou věž a pokochali se panoramaty, bo bylo slunečno. No a pak v klidu a míru bezpečná cesta domů (díky, Edo).

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Navzdory všemu nedobrému přeji Vám všem mnoho radosti z příchodu jara. A buďte zdraví. Vše o našem klubu od jeho vzniku v r. 2010 najdete na www.senioriceladna.cz.

Petr Bernady

Seniorská výprava dorazila k ostravskému rozhlasu

Mladí aktéři Cesty kříže po natáčení

Zastavení v jednom z rozhlasových studií

Linduška při zápisu předvedla, co všechno ví a zná

Hurá k zápisu!

Po dvouleté „covidové“ přestávce se v naší škole uskutečnil zápis žáků do I. třídy za osobní přítomnosti dětí a jejich zákonných zástupců.

Pro budoucí školáky bylo připraveno několik stanovišť, kde si vyzkoušeli různé činnosti. Třídili barevné květinčky, seřazovali motýlky, vystřihovali geometrické tvary, kreslili tečky, skládali puzzle a také zavazovali tkaničky. Počáteční obavy a ostych jim pomohli překonat žáci třetích a čtvrtých tříd. V průběhu zápisu malým kamarádům radili a za splněné úkoly dávali razítka. Zakončením dubnového odpoledne byl rozhovor s paní učitelkou, která budoucí prvňáčky odměnila sladkou dobrotou – čokoládovou medai-

lí. Pro vzpomínku na tento důležitý den si domů odnesli drobný dárek – výrobek žáků I. stupně.

Nejmladší návštěvníci školy byli velmi snaživí a šikovní. Přednášeli hezké básničky, poznali pár písmenek a také zvládli počítat do deseti. Některým dětem ještě dělá problém správná výslovnost. Věříme, že do začátku září vše „vypilují“.

JJ

Předškolákům asistovali čtvřáci. Adámek ukázal jak umí počítat ryby v rybníčku.

SLOVO ŘEDITELKY

KDYŽ SE RUKA K RUCE VINE

Dosud cloumaly počasím aprílové nálady a tak věřme, že květen nastolí teplo a budeme si užívat sluníčka.

I když nás duben zrovna nehýčkal, ve škole jsme ho přežili bez úhony. Jak se nám žilo/žije v našem školním společenství? Radujeme se z úspěchů, řešíme problémy, dělíme se o zkušenosti, zážitky, poznatky, prostě spolu sdílíme věci hezké a příjemné i ty druhé. Opakovaně si ověřujeme, že sdílená radost je dvojnásobná a sdílená starost je poloviční. Starosti nám dělají následky covidového učení-neučení. Práce na nápravě jde pomalu a ztuha.

V posledních týdnech sdílíme starosti i s našimi novými žáky a zaměstnanci z Ukrajiny. První ukrajinské děti se staly žáky školy 21. března. Jak jsme řešili a řešíme jejich začlenění mezi naše děti? První stupeň: Od počátku až dosud jsou ukrajinské děti první tři vyučovací hodiny se svou „učitelkou“. V tomto čase se české děti učí hlavním předmětům. Společně jsou pak ve výchovách – kreslí, stříhají, lepí, cvičí...

Na druhém stupni jsou nově dva žáci v osmé třídě. Dva-tři dny jsme hledali neoptimálnější nastavení práce/rozvrhu pro všechny, ale ukázalo se, že starší žáci s podporou ukrajinské asistentky zvládnou začlenění do vzdělávání podle rozvrhu bez problémů.

Ted' máme z Ukrajiny ve škole dvanáct žáků a dvě asistentky. Jedna z nich se na nás obrátila s prosbou o zprostředkování pomoci. Tato žena je v kontaktu se svými blízkými, kteří zůstali doma a dle jejich informací je situace na Ukrajině v místech bojů více než zoufalá. Lidé tam nemají základní věci, humanitární pomoc se k nim nedostává, jak by potřebovali, tak vyjíždějí sami do sousedních zemí a vozí humanitární pomoc osobně do míst, kde se bojuje a je nejhůř. Zpracovali jsme a vyšlo to, protože nám významně pomohli rodiče a zřizovatel. Dílo se podařilo!

Jana Satinská

Od slziček k úsměvu

Koncem března přijala naše základní škola, stejně jako většina dalších škol v celé republice, několik dětí z Ukrajiny.

První setkání bylo prosyceno emocemi. Ukrajinské děti byly nejisté, některé plakaly. Naše děti ukázaly svoji srdečnost a slzy i nedůvěra brzy opadly. Jazyková bariéra sice působí problémy při výuce, ale jinak se mezi sebou děti domluví, jak se říká „rukama a nohama“.

Velice všem prospělo, jak se k nastalé situaci postavilo vedení školy. V krátkém čase byla zřízena tzv. adaptační skupina pro ukrajinské děti. Ty se začaly scházet a učit dohromady se svou ukrajinskou asistentkou a postupně nabývaly jistoty v cizím prostředí. Část dne se učí odděleně a poté se rozcházejí do jednotlivých ročníků. České a ukrajinské děti se scházejí především při výuce výchovných předmětů. Mají tak možnost si navzájem ukázat, co dovedou.

Je hezké pozorovat, jak mezi sebou komunikují. Společné chvíle tráví také ve školní družině při hrách a sportovních aktivitách.

Ukrajinské děti se také velmi rády zapojily do programu na akci Vítání jara v objektu Památníku Jana Kaluse. Jejich vystoupení bylo velmi působivé.

EP Děti z Ukrajiny se svou školní asistentkou T. Zoiuk při krásném vystoupení na Vítání jara

Výtvarná soutěž 0 pohár čeladenské ovečky

Základní škola Čeladná vyhlásila výtvarnou soutěž na téma Hudba v Beskydech. Po dvou letech jsme opět navázali na tradici, která přináší výtvarně nadaným dětem radost.

Na naši výzvu odpovědělo dvacet dva škol z našeho kraje. Zapojili jsme i žáky z Ukrajiny, kteří na naší škole navštěvují hodiny výtvarné výchovy. Po velmi těžkém rozhodování výtvarná komise vybrala nejzajímavější díla.

Všichni se těšíme na vernisáž, která proběhne 5. května ve spor-

tovní hale. Je to svátek pro oceněné žáky i učitele. Pěkný kulturní program, setkání výtvarníků, prohlídka vítězných prací. Vítězové si odnesou pohár, diplomy, drobné dárky a pěkné kulturní zážitky. Věříme, že VIII. ročník se opět vydaří.

JT

Muzika v Beskydech očima mladých výtvarníků

Do soutěže se zapojila i naše nová ukrajinská spolužačka Eva Soloviova

V naší školní jídelně

Jiří Kapsa

V naší školní jídelně, dobře se tam vaří.

Je to jeden z důvodů, proč se nám tu daří.

Polévka zde teče proudem, občas moučník na stole,
mlaskají tu mladí, staří, chutná všem a tak to je.

Bohatá tu strava denně, člověk kouká kolikrát,
kdeže naše milé kuchty nápaditost mohou brát.
Že červená čočka jménem, při vaření ztratí jas,
zezelená, barvu změní? Nevadí, když chutná zas.

Cizrna a bulgur k tomu, místo hrachu, knedlíků,
těší nás a vyživuje celou řadu jedlíků.
Fazolová čokoláda, že neznáte, pravíte?
Přijďte k nám a uvidíte, ochutnáte, strávíte.

Tarhoně a rudá řepa, občas také banány,
to první je ze Slovenska a to druhé z Havany.
Ryby, raky, také krůta, vepřové i hovězí,
kuřata jen ála bažant, kdo neviděl, nevěří.

Králíci a buchty s krémem, to je velká lahoda,
když pak nevyližem talíř, je to jenom náhoda.
Na Martina, světe, div se, podává se husička,
dvě zelí a knedlík k tomu, jak na dortu třešnička.

Tak tu v záři Michelinu nad talířem plesáme,
umění těch našich holek od kuchyně tleskáme.
Doufáme, že úsměv na rtu všem nám tady vydrží,
i když zdražuje se všechno, dobrá chuť se udrží.

Přes veškerá pozitiva na postavě je to znát,
hlavně u těch, co jen nejí, ale chodí se sem cpát.
Velmi chutná, zdravá strava, jednou denně stačí nám,
ať se snažím, jak se snažím, druhý cent už načínám.

Starosta Čeladné Pavol Lukša ani letos nezapomněl.

Spolu s místostarostkou Věrkou Golovou jako každý rok zavítal 28. března do školy, aby poděkoval všem učitelům i dalším pracovníkům školy za jejich práci. A my zase s úctou děkujeme vedení obce, všem radním i zastupitelům za to, jak osvětleného máme zřizovatele.

Jana Satinská, ředitelka ZŠ Čeladná

„Komukoli prospěti můžeš, prospívej rád,
možno-li celému světu.
Sloužiti a prospívati je vlastnost povah vznešených.“

Jan Amos Komenský

Hromadné vymírání druhů

V průběhu dějin Země došlo k pěti velkým hromadným vymíráním druhů. Tyto události byly způsobeny rozsáhlou přírodní katastrofou, která vedla k drastickým změnám životních podmínek.

Zatímco přírodní katastrofy jsou těžce předvídatelné a ještě hůře ovlivnitelné, za některé věci si může naše společnost sama.

Po stovkách let zkušeností s osvědčeným tradičním vyučováním a výbornými výsledky našich žáků v celosvětovém měřítku dopadlo na české školství několik doslova morových ran. Vyvolaly chaos a stres, zapříčinily postupné zhoršování pracovních podmínek ve školství a vedly k postupnému snižování objemu učiva a nároků na znalosti žáků. Spolu se zavržením pojmu „znalost“ přichází na svět módní výraz „kompetence“ a namísto „vyučování“ je potřeba „motivovat“. A teď k hlavním změnám, kterými námi zvolení orgánové posouvají školství z okraje propasti dál.

1. Zavedení právní subjektivity školám a zrušení školských úřadů, zařazení škol pod města a obce a rozhodování zřizovatele o jejich vedení

Kdysi se ve školách učilo. Byl čas a prostor věnovat se naplno pedagogické činnosti a vedení mělo dostatečný prostor k její kontrole. Velkou část administrativy spolu s výkonem státní správy nesly na bedrech školské úřady. Po jejich zrušení to všechno spadlo do škol, jenže ty jaksi nedisponují odděleními jako jiné podniky, personalisty, bezpečáky, mzdovými a jinými ekonomy, právníky, ajťáky a podobně. Zodpovědnost převzali ředitelé, co si škola není schopna zajistit a hlavně za financovat smluvně, odřou správní zaměstnanci, případně učitelé, samozřejmě na úkor času pro ryze pedagogickou činnost.

Zařazení škol pod zřizovatele má zdánlivě svou logiku. Vždyť obec by měla dbát na dobrou úroveň své školy. Jenže zastupitelé měst a obcí samozřejmě upřednostní spokojené voliče před spokojeným ředitelem školy. Stížnosti ukřivděných rodičů neprospívajících či jinak problémových dětí pak někdy vedou k zásahům až nekompetentním, organizačním i personálním. A to jsme si mysleli, že doba kádrování je šťastně za námi. Pryč jsou časy, kdy škola byla státní institucí a rodiče ctili ji i učitele. Zařazení škol mezi zařízení poskytující služby snížilo jejich status v očích veřejnosti na úroveň nádražní restaurace.

2. Zrušení společných osnov a jejich rozvolnění zavedením RVP a ŠVP

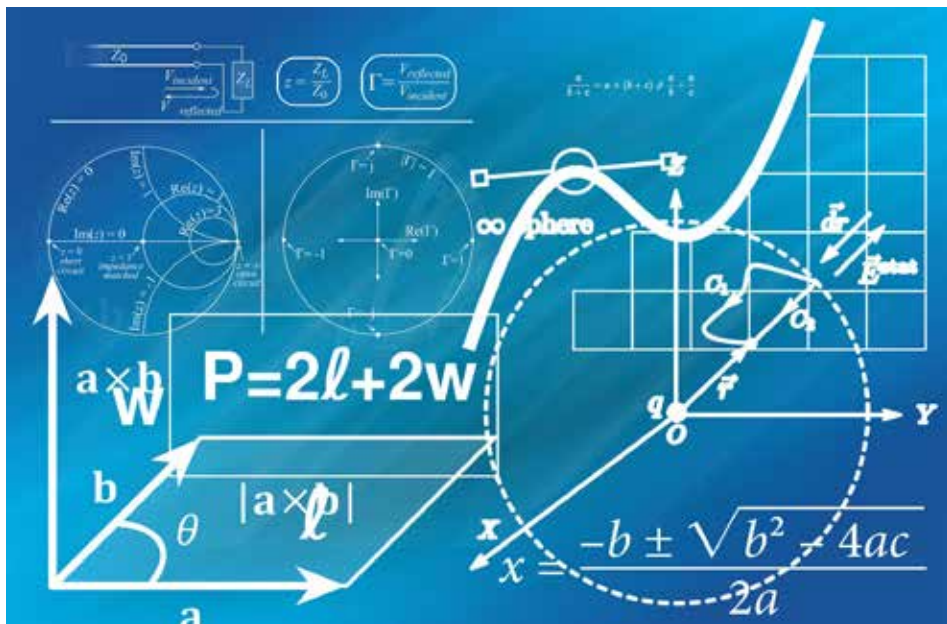
RVP a ŠVP, dvě okřídlené zkratky, které měly spasit školy a jako Red Bull jim dát křídla. Školy dostaly pomyslnou volnost, jak nejjednotně splnit jednotné požadavky na výstupní kompetence. Učitelé museli na mnoho hodin zasednout, aby v potu tváře nahradili zastaralé, léty unavené, zkostnatělé osnovy novými, mnohaset stránkovými dokumenty, popisujícími, v čem všem budou nové generace žáků kompetentní a přitom se z toho nepokompetentovali. Kdo náhodou nějaké ŠVP (znamená to Školní vzdělávací program) četl, ví, že jistě vychováme samé génie a prezidenty. ŠVP si školy také mohou výstižně a moderně pojmenovat, například program pro zedníky „Stojí vždy pevně“, či pro ekonomy „Máte to za pár“. Základní školy jsou samozřejmě trochu zdrženlivější a upřednostňují „Se štěstím to dáte“ nebo „U nás všichni pozitivní“.

3. Dotační politika EU a honba za projekty podmíněnými penězi

Vznik Evropské unie a dotační programy daly vzniknout množství nových pracovních míst. Zejména v agenturách na sestavování žádostí o dotace a zajišťujících náročnou administraci projektů. Také si pomohli výrobci předražených cedulí a různých propagačních předmětů v rámci povinné publicity. Akce financované z „evropských“ peněz zkrátka musí být vidět. Jednou bude sběratelskou vzácností cedule s nápisem „Tento projekt nebyl financován z Evropské unie“. Dotační programy neminuly ani školy, naopak jim byly nabídnuty jako v podstatě jediný zdroj financí pro stavební úpravy nebo pořízení moderní techniky. Bohužel to je spojeno s rozsáhlou agendou, od projektové žádosti, přes ZoR k ZZoR, kde se musí správně plnit milníky a indikátory. ZoR je zpráva o realizaci, ZZoR znamená závěrečnou zprávu, milníky a indikátory nelze vysvětlit, jsou to dlouhá čísla generovaná speciálním programem. A nesmí se zapomenout na seznam podpořených osob, splňujících bagatelní podporu. Na ty je zaveden zvláštní sešit – pardon, program. Návodů a pokynů k těmto bohublíbým činnostem čítají přes 500 stran a rojí se další. Kdo to všechno absolvuje, může si něco nového pořídít, třeba speciální učebnu s novou digitální technikou. Kde vzít na její provoz a údržbu, řešit netřeba.

4. Zlikvidování zaběhaných systémů závěrečných zkoušek na středních školách a zavedení státní maturity

Střední školy a učiliště měly léta zaběhaný a praxí osvědčený systém maturit a závěrečných zkoušek. U žáků odborných škol se kladl důraz na odbornost, u učňů s maturitou rovněž také na praktické dovednosti v oboru. Kdosi však usoudil, že zde diferenciace není dobrá, že odborníky vlastně nepotřebujeme, a že maturitní zkoušku je třeba sjednotit. Po několika letech a stovkách milionů peněz, tempem hodným výstavbě českých dálnic, dočkalo se střední školství kýžených výsledků. Jednotná státní maturita, jak se tento konglomerát nazývá, se týká předmětů všeobecných, ze dvou zkoušek jsou čtyři a začínají záhy z jara, aby se do prázdnin stihly. Po státě českém se rozvážejí zapečetěné bedny s tajnými písemnostmi, hlídají se jak radioaktivní odpad a otevírají se komisionálně v den „D“. Na průběh maturity dohlížejí speciálně vyškolení komisaři a vykřikované formuláře s výsledky skenují a odesílají po internetových linkách

do centra ke zpracování. Hezké, technicky na výši, školy takto získaly jeden v té době výkonný počítač a stejně výkonný skener, které mohou používat právě jen na maturity. Pak následuje také klasická ústní část před komisí a tak aspoň závěrečné dny připomínají původní maturitní zkoušku.

V důsledku to způsobilo vznik dříve neexistujících nákladů na logistiku, v podstatě stejnou pracnost ve školách, větší stres pro žáky, časovou roztahanost celé zkoušky a po stížnostech žáků i veřejnosti postupné snižování nároků na znalosti. Pardon, kompetence.

5. Politicky podmíněna inkluze bez ohledu na faktické dopady

Inkluze, ačkoliv je po společenské a lidské stránce pochopitelná, znamenala pro vlastní proces vyučování velkou změnu. Učitel vlastně pracuje na více frontách současně, je to skoro jako v malotřídce, kde jsou spojeny rozdílné ročníky. Jak náplň učiva, tak i metody se musí nakombinovat tak, aby byly uchopitelné pro žáky se zásadně jinou úrovní chápání a dovedností. Ani asistent pedagoga není spásou, navíc škola musí velmi pečlivě hlídat jeho financování, k čemuž slouží speciálně zřízený systém výkaznictví. Práce asistenta navíc obnáší pouze neúplný pracovní úvazek, takže není jednoduché vůbec vhodnou osobu angažovat. Rovněž je pořízení asistenta podmíněno vyjádřením velmi přetížených SPP či SPC (speciálních pedagogických center a poraden), takže někdy rodiče opomenou s půlročním předstihem požádat o vyšetření, původní platnost „papírů“ vyšumí a je po ptáčkách. Vlastně po penězích na asistenta. A protože ten má smlouvu, plaťte jej, z čeho chcete. Tedy nejen větší nároky na výuku, ale také další nárůst agendy a upomínání nepozorných rodičů.

Inkluze ve školství je společensky prospěšná a pro znevýhodněné děti přináší dobré šance pro jejich začlenění. Po stránce vzdělávací ale ve většině případů tlačí úroveň dolů. Faktem bohužel zůstává, že komu není dáno, v apatyce nekoupí ani s asistentem. Možná se to teprve učíme, ale sejde-li se ve třídě více žáků zejména s poruchou chování, udržet požadovanou úroveň výuky je vyčerpávající. Velké školy si snad mohou vytvořit speciální třídy, ale na vesnicích to nepřichází v úvahu.

Veřejnost je navenek pro inkluzi. Ale u značné části národa přetrvávají tendence k elitářství, snaze umístit své dítě do co nejprestižnější školy, ačkoliv je skrývají za maskou pochopení a tolerance vůči těm méně nadaným.

jk

Naše děti nejsou hloupé

Když si dá někdo tu práci a porovná obsah dnešních školních učebnic s těmi před deseti lety, s překvapením zjistí, že rozsah se nějak zredukoval. Hodně věcí vymizelo, ubyla spousta cvičení a příkladů k procvičování a jsou nahrazena příklady řešenými. Přibylo barevných obrázků, symbolů žárovek a otazníků, vypadly některé věci, které jsme dřív považovali za samozřejmé.

A přitom se stále v médiích omílá, že se vyučuje špatně, že se žáci zatěžují zbytečnostmi a bflují se poučky nazpaměť. Že moderní výuka se má vést tak, aby děti samy hledali řešení a nezatěžovaly se šprtáním vzorečků a pouček. Jenže nějak se zapomnělo, že kdo chce chodit, musí se nejdříve naučit vstát a pak udělat krok. Jinak to dopadne tak, že se bude plazit v prachu. Je sice hezké, že si vzoreček můžeme „vygooglit“, ale vědět který a jak do něj dosadit, to si musíme napřed nacvičit.

A tak se zavádějí do škol nové metody a technologie, aby byly děti více motivované. Každá třída je dnes multimediální, sinteraktivní tabulí a ozvučením, nakupují se interaktivní učebnice a speciální programy a k nim samozřejmě drahé, časově omezené licence. Samozřejmostí začínají být notebooky a tablety s wifi připojením a přitom všem je obsah a rozsah vlastního učiva pořád stejný, nebo spíš čím dál menší. Jde to všechno v duchu trendu balit co nejlevnější čínské zboží do čím dál barevnějších a zářivějších obalů. Obal prostě prodává a stejně tak děti dají přednost displeji před knihou, nemluvě o papíru a tužce.

Že to všechno klade čím dál větší nároky na učitele, zejména ty starší, netřeba hovořit. Když totiž s moderní technologií, a hlavně logikou jejího využívání, nerostete odmala, musíte se mnoho otrocky učit doslova od piky. Žáci se cítí jako doma na tabletech, které občas dostanou do rukou k řešení kvízů a testů a mají hotovo ráz dva, zatímco kantor si to chystal týden po večerech.

Není tak jednoduché, jak vypadá, připravit funkční a smysluplnou aplikaci, i když školitelé na workshopech předvádějí jak na běžícím pásu přehršle systémů a předpřipravených řešení, které mohou dle nich všichni učitelé lehce a s grácií používat. Kdo se tím vším opravdu cíleně nezabývá anebo nemá opravdu talent, pěkně se nadře. A oblast IT technologií fakt není to jediné, čím se musí učitel zabývat při své každodenní práci. Nehledě na to, že tablety stále nemáme pro všechny. Půjčování jedné nebo dvou sad pro třídu obnáší jezdit jak mula s vozíčkem plným techniky mezi třídami, a to doslova. Nedej bože, když náhodou nejsou tablety nabitě, protože v nabíjecí skříni vyletěl při poslední bouřce jistič. Taky pokrytí wifi signálem stále není dostatečné a jeho rozšiřování kromě finanční stránky naráží na historicky dané nedostatky stávající datové i elektrické kabeláže. I k wifi vysílači se totiž signál musí od serveru nějak dostat.

Je tlak na využívání moderních technologií, ve školství i jinde. Musíme v tom směru něco dělat a snažíme se. Ale cesta k dokonalosti bude ještě dlouhá.

Naše děti rozhodně nejsou hloupé, i když se už možná nebflují školní vědomosti v takovém rozsahu, jako před padesáti lety. Ale bouřlivé dění kolem, ty možnosti a technologie, mobily a počítače, komunikace a sociální sítě, to vše zaplňuje jejich mozkové závity daleko více a intenzivněji, než žákům v minulém století.

jk

Kdo nahradí Jakuba?

Jakub Baďura si ještě pár měsíců před ukončením deváté třídy stříhl doslova „majstrštyk“. V okresním kole Olympiády v českém jazyce skončil druhý a skvěle zabodoval i na kraji! Ale pojďme si ten krásný příběh popsat hezky od začátku.

Letošní, oproti předchozím dvěma letům, alespoň trochu „normální“ školní rok naskočil již do své poslední čtvrtiny. Žáci pomalu začínají věřit prázdniny, těší se na pouť, snad i na školní výlety... Deváťáci mají čerstvě za sebou přijímací zkoušky a napjatě čekají, zda jim vybraná střední škola otevře svou náruč...

Zpráva s velkým Z

Zdálo by se, že už se ve škole nic převratného neděje, a přece! Hned 1. dubna přišla do školy zpráva s velkým „Z“! Jakub Baďura, žák deváté třídy, o kterém jste už nejednou měli možnost si v Čeladenském zpravodaji něco přečíst, obsadil v okresním kole Olympiády v českém jazyce stříbrnou příčku! A ta zlatá, světe div se, mu unikla jen o jeden bod! Úžasný úspěch, který jsme v soutěži tohoto charakteru již mnoho let nezaznamenali. Máme obrovskou radost a Jakobovi ve třídách tleskáme, když paní ředitelka tuto novinu hlásí ve školním rozhlase, a když o několik dnů později dorazí i diplom s odměnou, tleskáme opět...

Druhé místo ze čtyřiceti soutěžících ale také znamená, že je třeba bojovat dále... Jakuba nyní čeká krajské kolo. Už tak jednoduché češtinářské úkoly budou jistě ještě náročnější, ale my Jakobovi věříme a hlavně mu držíme palce! A také mu přejeme štěstí, aby i téma slohové práce bylo podobně inspirující jako bylo to „okresní“ a sice Tahle vůně mi připomíná...

Pokud budeme znát výsledky a uzávěrka květnového čísla Zpravodaje nám to dovolí, budeme vás o krajském soupeření znalců naší mateřštiny informovat.

TĚSNĚ PŘED UZÁVĚRKOU JSME ZÍSKALI OVĚŘENOU ZPRÁVU: Je to paráda! Jakub v Ostravě obsadil 5. místo! Za ním zůstalo ještě téměř dalších 15 soutěžících... Gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy!

Během povinné školní docházky se Jakub zapojil do mnoha soutěží. Nebyly to vždy jen ty z humanitních předmětů a sice olympiády z českého jazyka a dějepisu či přehlídka dětských recitátorů nebo soutěže v anglickém jazyce. Cizí mu nebyla ani matematika, kde řešil Klokana, Pythagoriádu nebo se

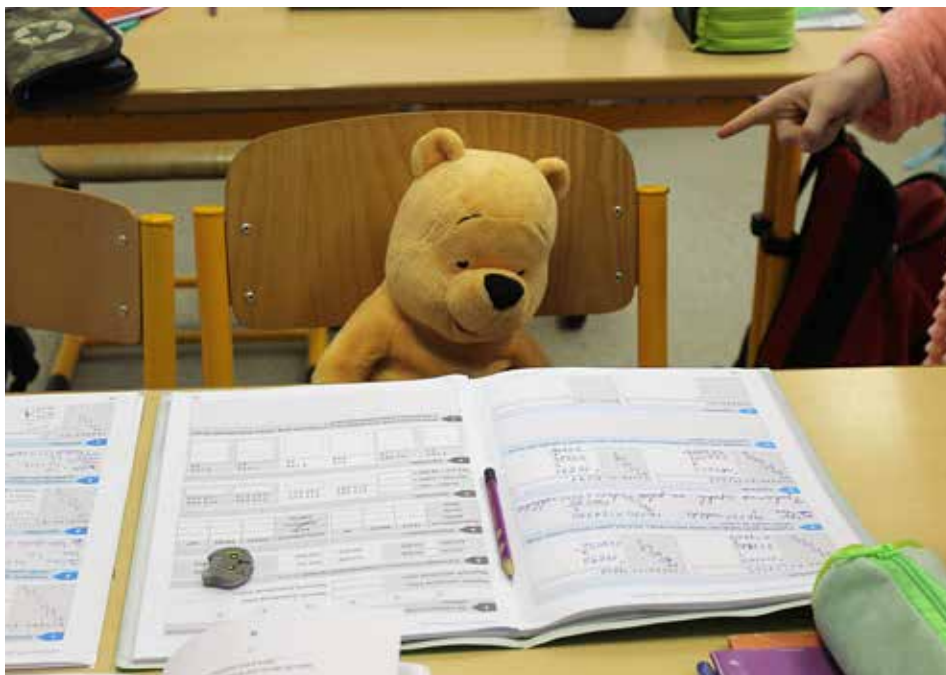
zapojil do Zlaté cihly či společenskovední a přírodovědné Pangey. Přejeme mu, aby jej soutěživý duch neopustil ani na gymnáziu a naši škole přejeme mnoho dalších žáků, kteří naváží na úspěšnou Jakobovu stopu!

LM

Na putovní výstavě na téma Děti malují pověsti a legendy z Beskyd, která doputovala i do čeladenské školy, vystavovaly své obrázky také naše žáčky

Jaký byl školní apríl?

Den naruby si užili opravdu všichni

1. dubna jsme mohli přijít prostě „naruby“

Z Dana se stala Danuška

Naruby... nebo třeba v pyžamu

Ve škole bylo naruby opravdu všechno

Jarní snění

Julie Hajdová

Až v lesních potůčcích roztaje led,
poupata sasanek rozkvetou v kvěť.
Jakmile z teplých krajů přiletí pták,
tak lesní žába udělá „Kvák!“.

I když je duben, sníh pořád padá,
všechny to štve, však já jsem ráda!

Maliny, jahody, višně i třešně
červené zbarvení dostanou spěšně.

Tereza Formánková

Jaro, jaro, kdepak jsi?
Už jsi zpátky? Už-už jsi?
Květen se už rychle blíží
a ty spinkáš někde v rýži.
Květiny už měly kvést,
místo toho chystáš lest!

Ondřej Hrček

Je jarní hezký den,
když musím jít ven,
a když kvete petrklíč...
sakra, zapomněl jsem si klíč.

Když prší jen tak zrána,
za oknem nám kráká vrána.

Jaro je moc krásné,
proto nad ním žasnem.

Hody, hody, doprovody, dejte vejce malovaný

V dubnu jsme si s dětmi povídali, jak prožíváme Velikonoce. Říkali jsme si, že je to největší křesťanský svátek a proto lidé navštěvují kostely ve svých obcích a městech. Chlapci chodí po šmigrustu a šlehají děvčata svými karabáči a děvčata jim za odměnu dávají vajíčka.

Celou pomlázku jsme si nacvičovali u nás v MŠ. Moc se jim to líbilo a chtěli to opakovat každý den. Vyráběli jsme si velikonoční zajíčky jako zápichy do květináče, doplňovali geometrické tvary na papírová vajíčka, vybarvovali jsme velikonoční zajíčky a počítali jsme. Zaspívali jsme si písničku Pro vajíčka do košíčka. Společně jsme si pak upekli velikonočního beránka – děti si vyzkoušely, jak se míchá těsto a upečeného i poté ochutnaly. Ve třídě Žabčinka probíhaly dílničky – vyráběly se karabáče a zdobila vajíčka, vše pod dohledem naší odbornice paní školnice. Dětem se to moc líbilo a řeknu vám, že nazdobit voskem takové vajíčko není nic jednoduchého.

NAŠE ZEMĚ KULATÁ JE, ŘÍKÁ SE TO

Na 22. 4. připadá svátek Den Země. Děti hovořily, co naši planetě škodí a co jí prospívá, seznamovaly se s tříděním odpadu – jakou barvu mají kontejnery na plast, na sklo, na papír. Uklízeli jsme les a povídali si, jak zvířátkům takové odpadky ubližují. Konkrétně třeba pejskové rádi očuchávají odpadky a taky je rádi zkoušejí. Takový sáček by mohl pejskovi ublížit. A co kdyby se zvířátka poranila o rozbité sklo?

RYTMY BUBNU V NAŠÍ ŠKOLCE

A máme tu muzikoterapii. Děti si ji náramně užívaly. Zpívaly různé písničky s nástroji, které nejsou úplně typické, měly různé bubny, chřestidla aj. V rytmu bubnu si také zatančily a nakonec jako velká odměna byl obrovský buben, který zněl celou naší školkou. To byly decibely. Na závěr si poslechly krásnou relaxační pohádku za doprovodu nástrojů, u které málem všechny usnuly. Těšíme se zase příště.

Aneta Profotová
třída Květinka

Velikonoční zátiší:
zajíčci, Julinka,
Klárka a kluci

Gabinek
a Damián:
to se jim to ve
dvou míchá...

Sofinka a její velikonoční vajíčko

Klárinka vyrobila krásné kuřátko

Evička s Ondrou nacvičují na velikonoční pondělí

Děti z Květinčky a jejich upečený beránek

Pěťa a Eliška: Hody hody doprovody, dejte vejce malovaný...

Zabubnujeme na buben a vítáme měsíc duben

Dneska má svátek naše zeměkoule!

Velikonoční dílna
Žabiček:
pletení pomlázek
a zdobení vajíček
voskem

Dubnové radosti i starosti

Pro malé předškoláky byl velmi důležitý sedmý duben, kdy se dostavili k zápisu do první třídy základní školy. Velkou oporou byla účast paní ředitelky Věrky. Některé děti dostaly trému, když se před nimi objevilo široké schodiště a dlouhé školní chodby. Ale když viděly známou tvář, odvaha se jim vrátila. Všichni předškoláci byli přijati. Ve školce se připravovali velmi zodpovědně a také se jim to vyplatilo.

Jaro sice převzalo vládu i podle kalendáře, ale paní Zima se vzdát nechtěla. Čeladenská jarní slavnost byla spíš pod jejím přílivem studeného vzduchu. Mnoho místních občanů to však neodradilo a zúčastnili se. Nejenže si tam mohli koupit dobroty nebo krásně nazdobená velikonoční vajíčka, ale shlédli vystoupení dětí z obou mateřských škol, ze školy základní a viděli jsme také ukrajinské děti, kterým naše obec poskytla azyl. Na jejich tvářích už zářily úsměvy, což nás určitě těší.

**Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem kolem vody,
nesl kopu vajíček...**

Vydařila se nám velikonoční dílna. Děti pletly pomlázky a barevným voskem malovaly

vajíčka pod vedením paní školnice. Ta jim přinesla všechno, co k tomu potřebovaly. Děti si připravily dobroty z piškotů, které pojmenovaly „velikonoční hamburgery“. Všichni si své výrobky odnesli domů a radost z dobře vykonané práce byla určitě zasloužená.

Před velikonočními prázdninami se nám jaro předvedlo ve své plné kráse, dokonce s letními teplotami, bohužel jen dva dny. Naše malá pracovitá děvčátka pomáhala vyčistit jahody na naší zahradě od starého listí. Tahle práce se jim určitě vyplatí. Otevřené pískoviště bylo pro děti také velkým lákadlem a jejich hlavičky, které jen byly vidět, vypadaly jako hříbky v lese.

Byl krásný teplý den a květinová výzdoba před školkou přilákala krásného motýla paví očko. Nejdříve se nabaštil a pak se vyhříval vedle na kamínkách. Vůbec mu

nevadilo, že si ho děti zblízka prohlížejí a ještě kolem jezdí na koloběžkách a odrážedlech. A přivedl s sebou motýla Tonika, který s námi začal trávit čas ve školce, aby nám představil nejen sebe, ale také své hmyzí kamarády. Už jsme se moc těšili na tento drobný, ale důležitý svět. Zatím využijeme naši interaktivní tabuli, a když děti shlédly metamorfozu motýla, ani nedutaly. Teď už jen prosíme jaro, aby nám svými teplými dny umožnilo častěji vyrazet do přírody a pozorovat tyto drobné tvorečky na vlastní oči.

Také se připravujeme na květnový svátek maminek. Chceme ho oslavit společně a vychutnat si slavnostní atmosféru, protože na video to není ono. Moc rády prožíváme společně s dětmi láskyplná objetí a předávání dárečků.

Ivana Chýlková, třída Žabička

I děti z Žabičky si vyzkoušely muzikoterapii

Vilém a Kačka při pletení pomlázky

Dobrodružné malování vajíček

Klárka a Vali othrávají suché listy jahod

Adam, Oliver a Sebík hrají hmyzí pexeso

Míša si vyrobil Titanik a kluci doprovodné lodě

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY ČELADNÁ

ÚTERÝ 10. 5. 2022
13:00 – 16:00 hodin

OBČANSKÝ PRŮKAZ ZÁKONNÉHO ZÁSTUPCE A RODNÝ LIST DÍTĚTE S SEBOU!

Velikonoční sdružování

Trochu s nedůvěrou jsme s kolegyněmi připravovaly odpolední Velikonoční dílnu pro děti s rodiči. Netušily jsme, jestli se letos najdou nějakí zájemci o společné tvoření a družení. Byla to totiž první velká vnitřní akce po dvou letech.

Naše obavy se rozplynuly pár minut po začátku akce, kdy třída začala doslova prskat ve švech. Maminky, tatínkové a děti se pustili do pestré nabídky velikonočních aktivit. Nejednu čeladenskou domácnost pak o velikonočních svátcích zdobily dekorace vyrobené ve školce. Mnozí se naučili úplně nové techniky dekorování.

Zkrátka nepřišli ani muži. Díky jednomu tatínkovi, který, jak říkal, „chodil do skautu, takže to umí“, pletly se ve školce i pomláz-

ky. Některé jsme hned využili, když jsme šli s dětmi na pomlázku po obci, abychom „pomladili“ všechny ženy v okolí. Dětem jsme také v tématu o Velikonocích vysvětlovali a prožitkem ukazovali význam symbolů Velikonoc a také, že pomlázka je od slova pomladit, ne pomlátit. Děti byly z koledování nadšené, a tak věřím, že tato jarní tradice nevyumizí, odolá změnám ve společnosti a bude vnímána jako součást naší kultury.

Jana Bartošová

S pomlázkou jsme vyrazili po obci

Na dílničku jsme upekli beránka, aby nám nevyhládl

Tvořili kluci i holky

Tradiční velikonoční dobroty připravily na dílnu i maminky

Paní učitelka Adéla nás všechny naučila ušít si tulipán

Tričko za odpadky

V minulém zpravodaji jsme vás vyzývali k úklidu všeho, co do přírody nepatří, a slíbili jsme, že tomu, kdo nám pošle fotografii s největším úlovkem odpadků, darujeme stylové triko.

Mysleli jsme si, že když nám nepřichází žádné fotografie, máme Čeladnou bez odpadků.

A tak jsme jedno dopoledne vyrazili s dětmi na procházku vybaveni rukavicemi a pytlem na odpadky na kontrolu, co kdybychom přece jenom něco našli. A co myslíte? Našli. Skoro půl pytle odpadků nasbíraly děti během hodiny

u řeky Čeladenky. Dáme vám ještě příležitost, třeba najdete a uklidíte odpadků více než my a to triko s pochvalou si zasloužíte. Svou fotografii s odpadky pošlete do 13. května 2022 na e-mail ms@celadenskaberuska.cz a připište odhad, kolik kilogramů odpadu jste uklidili.

Jana Bartošová

Nejlepší výlety jsou vlakem a nejdůležitější je svačina

Tohle jsou představy dětí z Ekotýmu Sovičky o tom, jak by měl vypadat ten nejdokonalejší výlet. A tak jsme se rozhodli jim takový výlet umožnit.

Vydali jsme se na tematický vláčkovýtlet do Kunčic pod Ondřejníkem. Sice je to jen jednu zastávku, ale ten zážitek prostě stojí za to.

A proč tematický? Celý výlet se nesl

v duchu žab. Na několika stanovištích jsme se vždy něco o žábách dozvěděli a taky si to na vlastní kůži vyzkoušeli. Např. jak daleko či vysoko vyskočí žába, jak se umí nafouknout, čím se živí nebo kolik má vlastně prstů a k čemu slouží.

Cíl byl samozřejmě také tematický u Mokřadu na Žabáku. Nechyběl ani nejočekávanější vrchol výletu – svačinový piknik u rybníka. A představy o úžasném výletu se školkou byly u mnohých naplněny.

Eva Wojnarová

Nejdůležitější a nejočekávanější je na výletě svačina

Pokus nafouknout se jako ropucha

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Čeladenská beruška, p.o., Čeladná 389, pro školní rok 2022/2023

KDO JSME:

- ❖ Jsme státní mateřská škola, jejímž zřizovatelem je obec Čeladná, školné činí 700,- měsíčně
- ❖ Jsme mateřská škola pracující v programu Začít spolu
- ❖ Jsme zaměřeni na osobnostně sociální výchovu dětí
- ❖ Jsme mateřská škola zapojená do mezinárodního programu Ekoškola
- ❖ Jsme škola blízka přírodě, věnujeme se mimo jiné environmentální a polytechnické výchově a vzdělávání, předčtenářské a předmatematické gramotnosti

NABÍZÍME:

- ❖ Rodinnou atmosféru
- ❖ Individuální přístup
- ❖ Kvalitní přípravu pro vstup dětí do základního vzdělávání
- ❖ Podnětné prostředí ve třídě i na zahradě
- ❖ Další aktivity – kroužek keramiky, angličtiny, taneční pohybové průpravy, kurz plavání, lyžování, návštěvy solné jeskyně, kulturní a zábavné akce nejen pro děti

Jestliže zvažujete docházku Vašeho dítěte do MŠ Čeladenská beruška, p.o., doporučujeme Vám přijít podívat se do MŠ třeba i s dítětem ještě před zápisem a seznámit s prostředím i prací s dětmi. Pro dohodnutí termínu návštěvy nás kontaktujte na tel. 777 364 188 nebo na e-mailu ms@celadenskaberuska.cz

Zápis k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2022/2023
do Mateřské školy Čeladenská beruška, příspěvková organizace bude probíhat

10. 5. 2022 od 13:00 do 16:00 v budově MŠ

K zápisu do MŠ 10. května 2022 nemohou podat přihlášku cizinci s vízem za účelem strpení pobytu na území ČR podle §33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na území ČR („uprchlíci“) s místem pobytu ve spádové oblasti. Pro tyto cizince – uprchlíky je určen termín zápisu 27. 6. 2022 od 13:00 do 16:00

Іноземці, які мають візу з метою перебування на території Чеської Республіки відповідно до §33 абз. а) Закону про проживання іноземців у Чеській Республіці («Біженці») з місцем проживання в районі водозбору. Кінцевий термін реєстрації цих іноземців – біженців – 27 червня 2022 року з 13:00 до 16:00

Podrobné informace k zápisu a veškeré formuláře naleznete na www.celadenskaberuska.cz

Pokud nemáte možnost tisku, vyzvedněte si formuláře v MŠ

Žádost o přijetí k předškolnímu vzdělávání musí obsahovat:

- Vyplněný formulář Žádost o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání
- Potvrzení registrujícího lékaře dítěte
- Kopii rodného listu dítěte (nebo jeho originál k nahlédnutí při osobním předání žádosti)
- Originál rodného listu dítěte a občanský průkaz jednoho z rodičů k nahlédnutí pro kontrolu uvedených údajů

Na Vás a Vaše děti se těší
tým zaměstnanců MŠ Čeladenská beruška

Josef Kalus:

Vzpomínky

Na učitelském ústavě v Příboře (X)

Milý Hajdušek nešel na stupeň, nýbrž předstoupil před katedru a oznamoval nejistým, přidušeným hlasem, že báseň nazpaměť neumí.

„Tak?“ divil se profesor. „A neslyšel jste mého příkazu, že báseň musíte dnes umět a že nám ji přednesete?“ ptal se zbledlý hněvem.

„Slyšel, prosím, ale...“

„Jaké ale?“

Hajdušek sklopil hlavu a mlčel. „Nu, jak se omluvíte? Mluvte!“ dorážel naň již profesor s netajeným hněvem.

„Kalus pravil, že je báseň nevhodná.“

Profesor X. se hněvivě vztyčil: „Kdože to pravil?“

„Kolega Kalus.“

„To, že se opovážil říci? On tu poroučí, on tu rozkazuje? Dobře tedy: ať se vám tedy postará o báseň jinou!“ A na nejvyšší míru rozezlen sebral rychle se stolu nějaké svoje příručky a vyřítil se z třídy ven. Spěchám dopředu ptát se, co se vlastně stalo a odehrálo: seděl jsem úplně vzadu a slyšel jsem z celého prudkého hovoru vyslovit své jméno ústy profesorovými, avšak nevěděl jsem, oč se jedná, jen mi tak letmo napadlo, že asi je rozhodnuto, že musím přec jen tu příležitostnou báseň napsat. Kolegové vpředu sedící vypravovali, co se sběhlo. Zhrozil jsem se a všichni divně pohlíželi

na Hajduška, který stál opodál zaražený a jak bez ducha.

„Pro boha, synku, do čeho mne to zapletl, vždyť nic takového jsem neřekl, opakoval jsem pouze slova páně profesorova.“

„Tys Kalusovi pěkně nadrobil!“ dodávali všichni.

„Jak to napraviš, jak to odčiniš?“ doráželi jiní.

Hajdušek mlčel, neschopen slova.

Vtom už pro mne přiběhl kolega Janáček (bydlil u pana profesora): „Kalus, je zle: pan profesor X. přechází rozkacen po chodbě, máš okamžitě přijít, že se chce s tebou vypořádat.“ Nohy se pode mnou zachvěly. Ač jsem byl vědom své nevinu, bylo mi, jako by mne někdo palicí udeřil a s těžkou myslí vyběhl jsem na chodbu za panem profesorem X. Hned, jak mne spatřil a než jsem se přiblížil a jediné slovo promluvil ke své omluvě, zahřměl na mne, až se celá chodba třásla:

„Jak se opovážujete korigovat moje jednání, vy drzáku, vy sprostáku? Co si to dovolujete? Myslíte, že když jste napsal nějaké verše, že kdoví, kdo jste, víc než profesor?“

„Nikdy jsem, pane profesore, nevynášel svými básněmi a nemluvívám nikdy o nich s nikým, nezačne-li sám.“

„Mlčte, vy drzáku, sprostáku! Radím vám, ať se naučíte nejprve pravopisně psát.“ Chtěl jsem vysvětlovat, chtěl jsem říci něco na

Památník Josefa Kaluse

svou omluvu, ale hlas jeho mne překřičel: kandidáti, kteří přecházeli chodbou, se udiveně zastavovali a ustrašeně naslouchali.

„Počkejte, co jste si dovolil, co jste se opovážil proti mně, pamatujte si:

t o v á m n i k d y n e z a p o m e n u !“
znělo výhrůžně.

„Prosím, pane profesore, vyslechněte mne: Hajdušek neřekl pravdy, neřekl, jak se skutečně všechno přihodilo.“

„Neomlouvejte se a jděte mi s očí“ a nesmířen, nepřesvědčen a snad více pohněván a popuzen odvrátiv se s opovržením ode mne odešel do svého kabinetu a hlučně za sebou zavřel dveře. Spolužáci se shrnuli kolem mne: „Jdi za panem profesorem do kabinetu, přeče tě vyslechn, když ho znova poprosíš a uzná, žeš nevinen. Nebude-li věřit, odvolej se na nás, my dosvědčíme podle pravdy, jak se vše sběhlo, vždyť jsme slyšeli, jak jsi hovořil s Hajduškem. A Hajdušek musí též mluvit pravdu!“ Zdrčen, zlomen, zoufalý a nešťastný uposlechl jsem a šel jako stroj.

(pokračování příště)

Připravila: Zuzana Bajgarová

FESTIVAL PRO CELOU RODINU

Ladná Čeladná
5.-6. 8. 2022

**ČECHOMOR MŇÁGA A ŽDORP
KAŠPÁREK V ROHLÍKU STO ZVÍŘAT
MICHAL HORÁK THE SILVER SPOONS
KATEŘINA MARIE TICHÁ & BANDJEEZ
MALALATA NEREZ & LUCIA
DJ ROXTAR DJ MARTIN GREDNER
TERNE ČHAVE CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM
DIVADLA & ATRAKCE PRO DĚTI
HRY MINDOK WORKSHOPY A DALŠÍ**

JEDNODENNÍ vstupenka 380 Kč / DVOUDENNÍ vstupenka 510 Kč
ZVÝHODNĚNÉ rodinné vstupné / K zakoupení na ladnaceladna.cz

Odměna pro luštitel: vstupenky na Ladnou Čeladnou

Tajenka z minulého čísla: HOTEL YURA OTEVŘE V DUBNU NOVÉ BISTRO. Výhru získává Marie Paučková. Tentokrát hrajeme o dvě volné vstupenky na festival Ladná Čeladná. Odpovědi se jménem a adresou pošlete na OÚ Čeladná nebo na e-mail zpravodaj.celadna@seznam.cz.

AUTOR- KAWI-	ARABSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO	1. ČÁST TAJENKY	OTLAČENINA	NÁZEV RUSKÉHO FOTOGRAF. OBJEKTIVU	POVEL KOČÍHO	INICIÁLY PANENKY	ÓSIDITI	ZÁMOTKY HOUSENEK	VŘÍDEK V ÚSTECH	ŘÍMSKÝCH 1002	ZKRATKA ELEKTRO- MONTÁŽNÍCH ZÁVODŮ	LASICOVITÁ ŠELMA	KRESLICI PAPIR	SLOVENSKY „KUDY“	ÚTOK
ŘÍMSKÝCH 49		OU NAŠ ZPĚVÁK				ZN. NAŠICH LETADEL PATRIČI OLINOVÍ		SVĚTADIL SLOVENSKY „RANA“							
DOKONAT ANTROPO- MORFIZACI						VÁBITI BOČNÍ MÍSTNOST					SIFON MEDVÍDKO- VITÁ ŠELMA				
PORAZIT					JAPONSKÉ ODĚVY OKRASNÁ ROSTLINA					VODNÍ ŠELMA PREFEKтура V ČADU					
ARABSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO				KONSKÉ MASO PLODY ROSTLIN					OBCHODNÍ PŘÍRUČÍ ZPLOZENÍ POTOMKA					2. ČÁST TAJENKY	SLOVENSKY „JRKA“
CITOSLOVCE PODÍVU	ZKRATKA ČINOHER- KLUBU USAZENINA		OSAMOCENÉ DÖMY ITALSKÝ TOVÁRNÍK					TYKAJÍCÍ SE PASÁTU LISTNATÝ STROM							
PŘEDLOŽKA		PATRIČI MALEMU FELIXOVÍ SLOV.ŘEKA					JMÉNO RODENA 3. ČÁST TAJENKY	JUNÁK (ŘÍDCE) SLADKOVOD- NÍ RYBA					POLNÍ MÍRA NEVELKÁ		
ŠPANĚLSKÁ JESKYNĚ												LAHODNÝ NÁPOJ POVRCHOVÉ DOLY			
DOMÁCKY LAURA						JEDEN Z ARGONAUTŮ FRANCOUZ. „SVATÝ“					PROVAZY KOVBOJŮ HROMADA				
	ZNAČKA CIGARET STARO- GERMÁN					PACH NĚMECKÝ FOTBALISTA				ZBRAŇ KOVBOJŮ MISTŘI POPRAVČÍ					DRUH HORNINY
LÁHEVNÍKO- VITÁ ROSTLINA				MOŘSKÁ VYDRA JMÉNO JIRÁSKA					OBTÍŽNÝ HMYZ CÍLOVÝ KOLIK						
SOPĚČNÁ VYVŘELINA				JINAK ZVANÝ NÁDOBA NA PÍTÍ				ČÁSTI ATLASŮ NOČNÍ PODNIKY					ISLANDSKÝ „LED“ INTERNET. DENIK		
SLŮVKO POBÍDKY			POLSKÝ KARDINÁL NĚMECKÉ SIDLO				PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY PŘEDLOŽKA					KÓD LETIŠTĚ BELLINGHAM ANGLICKY „ZÚSTAT“			
MOJE		STRAVIT STĚNÁNÍM PRÁCE NA STAVU										SOKOLSKÁ SLAVNOST DOUŠKY			
MOŘSKÁ SASANKA						RUMUNSKÉ SIDLO ŠVÝCARSKÁ ŘEKA				ZAŮPĚNÍ LÉKÁREN- SKÝ STŮL					DRUH TRHAVINY
NÁČRT						JIHOAMER POHOŘÍ NAMÁČECÍ PŘÍPRAVEK			DRUH HERCE VOJENSKÉ USKUPENÍ						
	NAKRESLIT ZNAČKU	KÓD LETIŠTĚ ANKARA ŠIDITI			TUMÁTE CESTOVNÍ PRŮKAZY			NÁSTROJE K PÁČENÍ KDÁKNUTÍ						KÓD STÁTU KENTUCKY UMĚLE HNOJIVO	
ZASKLENÉ OTVORY VE ZDI			STEJNOPIŠ MEČ SAMURAJŮ				SMUTEČNÍ HOSTINY ŠPANĚLSKÝ „OSIKA“					TURECKÁ ŘEKA CIZOKRAL ROSTLINA			
KRUTÍ			PŘÍTELKYNĚ ŘÍMSKÝCH 1499									RUSKÉ SIDLO TUPIT			
PŘEDLOŽKA		SVALOVINA PODŘÁDNÉ ZBOŽÍ				PLANOUT VZNIK				VRCHEM BRITSKÁ J HMOTNOSTI					
OCHOZY						OČI SPODEK NÁDOBY			NÁZEV PLANETKY NĚMECKÉ SIDLO						
MAĎARSKÁ HOSPODA				BULHAR. J. HMOTNOSTI NÁZEV HLÁSKY N				UMĚLECKÁ TECHNIKA SLOVENSKY „VE“							
DRUH PALMY			NEPRO- ZPĚVOVATI SI												POMŮCKY: AARA, ANVAR, DREM, DRINA, FARINA, HLOND, ISIT, IZZAT, KANEN, MAMELI, NEPA, URAR
NERVOVÝ ŽÁŠKUB			KLADNÉ ELEKTRODY					ODSTRA- ROVAT PRACH OMETÁNÍM							

ZNAMENITÍ LÉKAŘI V ČESKÝCH ZEMÍCH (18)

Nenávratně unikající zlato

„Někdy se na ně zapomíná a někdy na ně zapomenat nelze, protože již zapomenuti jsou a nejsou ani vzpomínáni. A přitom naše země má ve své historii mnoho osobností, patřících mezi znamenité představitele vědy lékařské.“

Lékaři patřili i v minulosti k všestranně vzdělaným lidem, kteří nezdřívka vynikli v mnoha jiných oborech. Byli spisovatelé, hudebníci, cestovatelé, archeologové, botanici či dokonce i úspěšnými profesionálními vojáky. Většinou vynikli také proto, že byli nejen odvažní, ale i zdravě sebevědomí.“

Těmito úvodními slovy začínalo každou středu, počínaje 27. zářím 2017, mé krátké vyprávění o některém ze „znamenitých lékařů v českých zemích“, rekrutujících se většinou z 16.–20. století. Seriál skončil ve středu 22. ledna 2020 a čtenáři se dočkali celkem sto jeden a dvacet příběhů v internetovém deníku „Neviditelný pes“ Lidových novin. Samozřejmě, že zde byl perspektivní záměr vydat ony příběhy jako knihu.

Paradoxně vše uspěl koronavirus. Lékaři, sestry a další zdravotníci se postupem času stali předmětem všeobecné úcty a upřímného obdivu. A současně potřebují více než kdy jindy naši podporu, bez ohledu na rozdílné názory společnosti, týkající se probíhající pandemie. A tak nás napadlo vydat tuto knihu ještě před letošními svátky vánočními a neprodávat ji. Rozdávat. Na znamení úcty k těm, kteří stojí v čele současného boje s lítým nepřitelem a vpravdě nasazují své životy. Jenže z čeho tisk zaplatit?

Vyhlásili jsme sbírku. První přišel náš tiskař: „Udělám vstřícnou cenu tisku“. A posléze jsme vydali výzvu, která oslovila více než třicet konkrétních osob a dvě obce. Jsou jimi obec Čeladná a obec Úsilné (Voselno) z jižních Čech. Jména dárců, kteří s tím souhlasili, jsou zřejmá v tiráži knihy. Díky nim nebude kniha prodávána v knihkupectvích, leč bude rozdávána všude tam, kde padne na úrodnou půdu. Kniha vyšla o loňských Vánocích v nákladu 2 000 ks, v atypickém formátu A5, ve velmi vkusné grafické úpravě, která je také darem.

Stále je o ni značný zájem, nejen v medicínských kruzích. A přispívat se dá i nadále na účet číslo 186 745 03 59/0800 (variabilní symbol = datum odeslání bez interpunkce), neboť značné náklady si vyžádá také poštovné. Na znamení úcty k dárcům, z nichž mnozí jsou z Čeladné a z okolí, přetiskneme v několika pokračováních v Čeladenském zpravodaji vybrané lékařské příběhy, jejichž nositelé jsou buď z Beskyd, nebo z našeho blízkého moravského kraje, či dokonce z Čeladné.

O knihu si mohou zájemci napsat na adresu Okrašlovací spolek Rozhledna, Čeladná 42, 739 12 Čeladná. Nebo e-mailem na adresu: ondrejnikrozhledna@seznam.cz

Petr Anderle

Zdá se, že obvyklým jevem v Karlových Varech bylo to, že místní radní měli vesměs hezké a žádoucí dcery. Když do tohoto tehdy již lázeňského města přišel koncem sedmáctého století z Lombardie obchodník s jižním ovocem Oktavián Mattoni, oženil se v roce 1697 s jednadvacetiletou Veronikou, dcerou místního radního Jana Breitfeldera.

O sto třicet tři let později se narodil jednomu z jeho potomků, výrobci lázeňských oplatek Karlu Mattoni, který byl shodou okolností již karlovarským radním, syn Heinrich. Ten se v roce 1856 zamiloval do Vilemíny (1839–1919), která byla dokonce dcerou karlovarského purkmistra Johanna Petera Knolla. Heinrich Mattoni se ještě před svatbou zúčastnil se svojí snoubenkou společenského večírku, na kterém poznal nevšedního muže.

JOSEF LÖSCHNER NA SCÉNĚ

Byl jím tehdy osmačtyřicetiletý doktor Josef Löschner, který v debatě poukazyval na jedinečnost místních minerálních pramenů, zejména pak Ottova pramenu v Kyselce a dalších, které přirovnal k „nenávratně unikajícímu zlatu“. Čímž budoucího podnikatele přivedl na myšlenku, že by se minerální vody mohly prodávat. A to byl začátek firmy Mattoni. Doktor Löschner později mladému muži velice pomáhal, co mohl. Dělal rozborů pramenů, sepsal několik odborných publikací, které jeho žena přeložila i do angličtiny a švédštiny, byl Mattonimu odborným rádcem a konzultantem. Kdo ale byl doktor Löschner?

Heinrich Kaspar von Mattoni (1830–1910) v sobě nezapřel krev svých úspěšných předků, italských obchodníků z tehdejšího Milánského vévodství (Ducato di Milano)

Dalo by se říci, že osudovou řekou života tohoto věhlasného lékaře je Ohře. Narodil se v Kadani, kterýmžto městem řeka protéká, a později často putoval proti jejímu proudu – do Karlových Varů jako balneolog a jako zemský medicínský rada také organizátor sjezdu přírodovědců a lékařů v Karlových Varech v roce 1862. Na tomto sjezdu špičkových odborníků z evropských zemí, ale i z Ameriky, Afriky a Ruska, přivítal mimo jiné kolegu Jana Evangelistu Purkyně (1787–1869), prvního předsedu Spolku lékařů českých, který byl založen v témže roce. Na podobném sjezdu v roce 1837 v Praze seznámil tehdy Purkyně přítomné kolegy se svojí buněčnou teorií.

Nu a Ohře také protéká lázněmi Kyselkou, na jejichž činnosti se Löschner významně podílel podporou majitele a přítele Heinricha Mattoniho, zejména poté, kdy se po odchodu do penze v roce 1869 usadil v nedalekém Velichově, obci rovněž na břehu Ohře. Zde

Josef Vilém svobodný pán z Löschneru (1809–1888) ukončil medicínská studia v roce 1834. Jeho lékařská dráha je velice barvitá – byl profesorem, rektorem univerzity, osobním lékařem následníka trůnu i samotného císaře a málem se ještě dávno předtím stal knězem.

již v roce 1864 zakoupil krásný barokní zámeček (dnes klasicistní), konečně se v roce 1870 oženil se známou mecenáškou, pětaticetiletou Annou Maschek von Maasburg (1835-1911). Prožili ve Velichově společně krásných osmnáct let. Zámeček je dnes bohužel v dezolátním stavu.

30 KNIH O DĚTSKÝCH NEMOCECH

Synek mlynáře a majitele statku v Kadani se projevoval již v dětství jako velice bystrý hoch, do školy nastoupil již ve čtyřech letech. Studoval (a maturoval jako premiant) u piaristů v Kadani, v Chomutově a posléze nejprve zamířil na pražskou filozofickou fakultu, když uvažoval o tom, zvolit povolání kněžské. Ale v roce 1827 je již na lékařské fakultě, promuje v roce 1834 a to má již za sebou drobné publikace týkající se například využití minerálních vod. Nejprve se stal asistentem svého učitele. Byl jím známý mecenáš Julius Vincenc von Krombholz (1782-1843), vynikající přírodovědec, chirurg a botanik. A také mykolog a přítel mnoha českých vlastenců, mezi něž patřil i přírodovědec Kašpar Šternberk (1761-1838). Měl se tedy doktor Löschner od koho učit a čím se „nakazit“.

A nadšení i značná odbornost provází doktora Löschnera po celý život. Má velký podíl na vzniku moderní dětské nemocnice v Praze (1854), když předtím byl jmenován v roce 1849 univerzitním profesorem, děkanem lékařské fakulty (1849-1850), současně byl také osobním lékařem významných osobností, mezi něž patří i skladatel Bedřich Smetana. V roce 1854 založil na univerzitě první katedru balneologie, neboť lázeňství se v té době začalo konstituovat jako vědní obor. Hodně cestoval. Získával poznatky v různých evropských lázních a publikoval. Vydal více než třicet odborných publikací o dětských nemocech o epidemiích, již v roce 1846 vydal

Z roku 1522 je nejstarší písemná zpráva o užívání pramenů v obci Kyselka. Je dílem lékaře, doktora Václava Payera z Lokte, který zkoumal karlovarské vody a zmínil se rovněž o pramenech nacházejících se na úpatí vrchu Bučina v Kyselce (buková kyselka). V roce 1829 začal hrabě Wilhelm von Neuberg (1800-1862) stavět lázně. V srpnu 1852 byl v Karlových Varech na léčení první řecký král Otto I. (1815-1867), druhorozený syn bavorského krále (na snímku). Ten přijel 23. srpna do lázní Kyselka a zdejší minerální voda mu tak zachutnala, že si nechal do Athén poslat 450 džbánek vody z hlavního pramene. A svolil, aby tento zdroj byl pojmenován po něm.

A tak vznikl název Pramen krále Otty. Zakladatel karlovarského lázeňského orchestru, houslista a skladatel Josef Labitzky (1808-1881), složil při té příležitosti čtyřverší „Vzpomínka na Kyselku“.

publikaci o léčivých účincích minerálních pramenů v Kyselce i v Karlových Varech. Tato kniha vyšla v historicky krátké době celkem třináctkrát. V letech 1862/1863 byl profesor Löschner zvolen rektorem Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze. V roce 1870 obdržel i baronský titul.

24. srpna 1884 byla v obci Giesshübl-Sauerbrunn (dnes Kyselka) z iniciativy tehdejšího majitele lázní Heinricha Mattoniho slavnostně odhalena busta balneologa profesora Josefa Wilhelma von Löschner, který žil v nedalekém Velichově a byl odhalen osobně přítomen. Navíc byl majitelovým blízkým přítelem a velmi dobrým odborným rádcem.

Bohužel v důsledku neuvěřitelně zpackané privatizace v devadesátých letech minulého století lázně chátraly, včetně této busty, jejímž autorem byl významný český sochař Tomáš Seidan (1830-1890), první učitel zakladatele novodobého českého sochařství J. V. Myslbeka (1848-1922). Podle poškozeneho originálu byla v roce 2014 zhotovena kopie s nápisem: MUDr. Josef Löschner. 1809-1888. První profesor balneologie na pražské Karlově univerzitě. Busta je umístěna v nice věže Jindřichova dvora.

Profesor Löschner nezapomněl ani na své rodné město. V roce 1863 zakoupil v Kadani bývalé náměstí, na němž původně stálo „jeho“ piaristické gymnázium. Prostranství nechal citlivě upravit jako park, výrazně podpořil zřízení místního sirotčince a kadaňské občanské spolky, uhradil

Lázně Kyselka se již zdařile opravují. Mezi zrenovované objekty patří i původní Löschnerův pavilon, kde je umístěno Mattoni Muzeum.

velkorysou opravu chátrajícího Chrámu sv. Anny, do něhož se chodil jako malý kluk s maminkou modlit (tatínek mu zemřel, když byl ještě v chlapeckém věku) a o šest let později věnoval celý komplex náměstí zpět rodnému městu. V roce 1878 pojmenovali toto místo „Löschnerovo náměstí“. Název bohužel nepřežil různé „ismy“. Za druhé světové války neslo náměstí jméno Hitlerovo, po válce Masarykovo a posléze bylo jako náměstí zrušeno. Okolní dva parky nesly jméno F. D. Rooseveltovo, později byly pojmenovány na Sady pionýrů. Avšak dne 1. října 2009 odhalili kadaňští doktoru Löschnerovi pomník (již tam kdysi byl) a vrátili mu i jeho náměstí. Od té doby, po více než sto třiceti letech, opět sluje Löschnerovo.

Löschner se chtěl původně na zbytek života usídlit v Kadani, kde žila jeho matka. Avšak ta v roce 1864 zemřela, a proto se stal jeho sídlem Velichov. Avšak na sklonku své kariéry byl doktor Löschner více ve Vídni, než v Praze či ve Velichově.

V roce 1865 byl doktor Josef Vilém Löschner, mimo jiné také osobní lékař císaře Františka

Josefa I., zdravotním referentem vídeňského státního ministerstva, o rok později se stal dohlázejícím nad vídeňskými nemocnicemi, v nichž se léčily tisíce raněných z prusko-rakouské války. A při tom organizoval reformu zdravotnictví v celé monarchii a rozšiřování lázeňství.

KOLONA POHŘEBNÍCH KOČÁŘŮ

Vyprávělo se, že kočáry smutečních hostů, kteří se 24. dubna 1888 sjeli na Löschnerův pohřeb z celé monarchie, doslova ucpaly silnici mezi Velichovem a Karlovými Vary. Profesor zemřel 19. dubna 1888 a dodnes odpočívá v rodinné hrobce na velichovském hřbitově. Výzdobu hrobky tvoří jeho erb (pelikán sytící svá mláďata vlastní krví) a Löschnerovo osobní heslo „Semper paratus“ (Vždy připraven).

Odešel člověk neuvěřitelně pracovitý, nadaný a nezištný. Podobnými slovy často hovoříme o lékařích této doby, neboť nezištnost, poctivost a filantropie byla tehdy součástí života mnoha osobností monarchie, bez ohledu na to, jakou mateřskou řeč jí naučily mluvit jejich maminky. Doktor Löschner byl čestným členem mnoha měst

Tohle náměstí v rodné Kadani Josef Löschner koupil, opravil a pak daroval městu. Později ho po doktorovi radní pojmenovali, ale pak i po Hitlerovi a Masarykovi a pak raději úplně zrušili. Teď už je zase vše tak, jak má být.

a spolků a k jeho odkazu se i dnes hlásí nejen evropští balneologové, ale také mnozí lékaři a přírodovědci.

Petr Anderle

Otevíření

SEZONY

v BRC Čeladná dne 28. 5. 2022
od 15.00 hodin, vstup zdarma

Valašský vojvoda z Kozlovic
cimbálová muzika

Foxy Hunters
covery současné i oldies populární hudby

Valášek z Kozlovic
dětský folklorní soubor

Praktik People
zavedená kapela praktických lékařů

DJ
zlaté hity 80. a 90. let

Taneční kurzy pro děti i dospělé

LATINSKOAMERICKÉ A KARIBSKÉ TANCE SÓLO PRO ŽENY
Každý pátek 17:00–18:00

STREET DANCE DĚTI
Každé úterý 16:00–17:00

STREET DANCE JUNIOŘI
Každé úterý 17:00–18:00

Vše se koná v tanečním sále Sportovní haly, informace a registrace na www.dancepoint.cz nebo tel. 602 964 738 (Václav Uher).

BRC přijme ihned

- **Pomocného kuchaře / kuchařku** do kuchyně na HPP s nástupem možným ihned. Pracovní náplň: pomoc při přípravě jídel pro pacienty rehabilitačního centra.
- **Číšníka, servírku** na HPP.

Požadujeme:

- Nižší střední odborné vzdělání nebo střední odborné vzdělání s výučním listem.
- Praxi alespoň 3 roky v oboru, samostatnost.
- Práci na směny 12 hodin (krátký a dlouhý týden).

Dále přijmeme brigádníky do obsluhy restaurace U Sestřiček, kavárny Lara a jídelny v LD Dr. Storch. Vítejte i zájemce o brigádu v kuchyni. Brigády jsou vhodné i pro studenty o víkendech a po dobu prázdnin.

KONTAKT A VÍCE INFORMACÍ:

Beskydské rehabilitační centrum
Čeladná 42, 739 12; personální oddělení
tel: 552 533 298

Zajišťování služeb z oblastí

Fyzická ostraha majetku

Ochrana osob

Převoz hotovosti a cenin

Elektronická ostraha objektů

Odhalování nelegální zpravodajské techniky

Pult centralizované ochrany

ČOS - Česká ochranná společnost a.s.
Kolejní 1323/12, Ostrava
mob: +420 602 106 063
tel: +420 596 124 315
www.cosas.cz

ZÁSAHOVÁ SKUPINA PŘÍMO V ČELADNÉ

RYCHLOST - SPOLEHLIVOST - BEZPEČÍ - TRADICE

Vzhledem ke zvýšenému nápadu majetkové trestné činnosti Vám nabízíme výhodné zabezpečení Vašeho rodinného domu, apartmánu, chaty nebo provozovny.

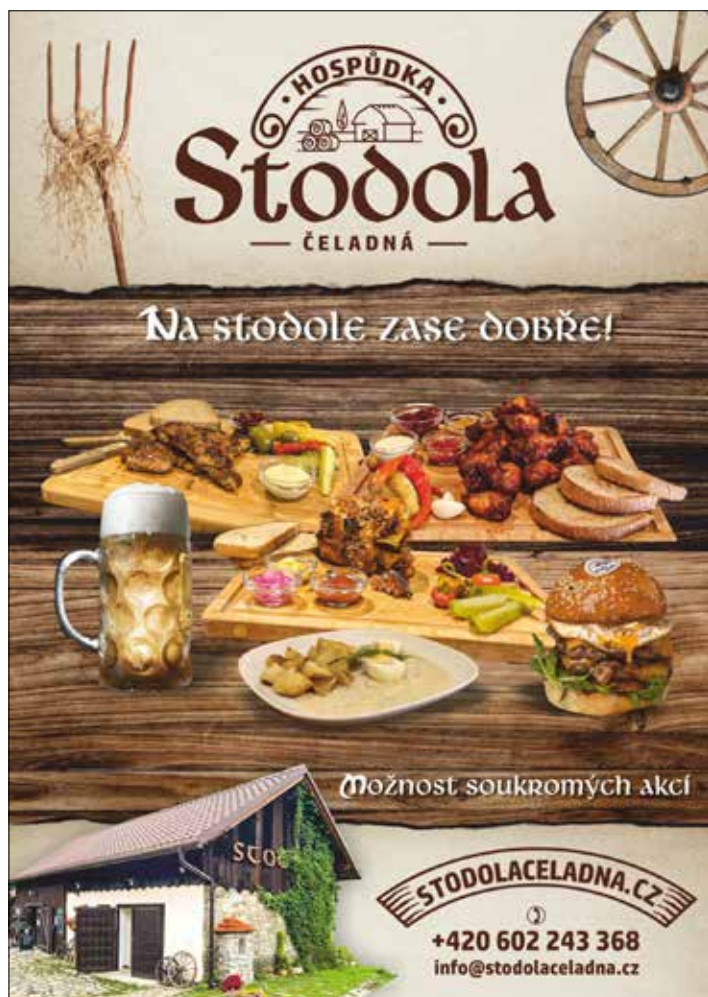
Naše služby poskytujeme v obcích Čeladná, Frýdlant nad Ostravicí, Pstruží, Kunčice pod Ondřejníkem a Ostravice.

Připojíme Váš již existující elektronický zabezpečovací systém na náš pult centralizované ochrany, případně Vám připravíme návrh na zabezpečení Vašeho objektu.

Pomocí nových mobilních aplikací můžete mít neustále přehled o Vašem objektu také prostřednictvím Vašeho mobilního telefonu.

Samozřejmostí je také možnost zapojení hlásičů požáru. Neváhejte nás oslovit na níže uvedených kontaktech.

cos@cosas.cz, 733 311 311

HOSPŮDKA
Stodola
— ČELADNÁ —

Na stodole zase dobře!

Možnost soukromých akcí

STODOLACELADNA.CZ
+420 602 243 368
info@stodolaceladna.cz

Alfred Krzemieň
ISLAND
krajina z jiného světa

06.05. - 16.06.2022
vernísáz výstavy 06.05.2022 v 17:00 hodin
BESKYDSKÉ REHABILITAČNÍ CENTRUM ČELADNÁ
GALERIE LARA

Májové odpoledne

V neděli 1. května 2022 od 14:30 hod.

Restaurace Na Rozcestí Čeladná
(louka za restaurací)

**Přijďte se pobavit, opečte si špekáčky se svými přáteli a sousedy.
Atrakce pro malé i velké, drobné občerstvení, cimbálovka zajištěny.
Zvou vaši sousedé.**

Ordinační hodiny v květnu

Obvodák z Čeladné / MUDr. Návrátílová

Je nutné se objednat! Tel.: 558 684 044

Pondělí

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Úterý, čtvrtek

odběry, injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-13:00

Středa

injekce 13:30-14:00
ordinace 14:00-18:00

(pouze pro pracující, objednané a akutní stavy)

Pátek

injekce 6:45-7:30
ordinace 7:30-12:00

Web: www.obvodakzceladne.cz

Lékárna

(725 816 569)

Pondělí 8:00-16:00
Úterý 8:00-14:00
Středa 8:00-17:30
Čtvrtek 8:00-14:00
Pátek 8:00-16:00

Sanitky: 558 628 882

Záchranná služba: 155

MUDr. Al-Saheb (603 244 551)

Pondělí 7:00-10:00
Úterý 7.00 - 9.30 (pozvaní)
9:30-11:00

(1. a 3. týden v měsíci poradna)

Středa 7:00-10:00 12:00-15:00

Pátek 10:00-12:00 (12-13 pozvaní)

Zubní ordinace

MUDr. Záškodná MDDr. Schotliová

(724 780 732 nebo 558 684 066)

Po 13:00-19:00 12:00-19:00

Út 7:30-13:00 7:00-14:00

St 8:00-15:00 **ZMĚNA!**

Čt 7:30-13:00 7:00-14:00

Pá neordinuje 7:00-14:00

Zdravotnické zařízení Čeladenka

Po, Čt 8:00-12:00 12:30-17:00

Úterý 7:00-12:00 12:30-17:00

Středa 7:00-12:00 12:30-15:30

Pátek 8:00-12:00 12:30-14:00

Telefonní čísla

IC Čeladná	558 684 400
MÚ Frýdlant nad Ostravicí	558 604 111
Úřad práce FM	950 113 111
ÚP Frýdlant - př. na bydl.	950 113 222
ÚP Frýdlant - zaměstnaní	950 113 211
OSSZ	558 604 700
Česká pošta	954 273 912
Dětský domov	558 684 112
Základní škola	558 684 006
MŠ Čeladenská beruška	777 364 188
budova MŠ	777 364 189
Mateřská škola Čeladná	558 684 548
Fara Čeladná	595 171 252
Památník J. Kaluse	739 219 838
Nádraží ČD	702 251 655
Beskydské reh. centrum	552 533 211
Polarium	558 603 311

Čistírna odpadních vod	558 684 046
Autodoprava Kopecký Rich.	605 864 379
Pila Mikeska	605 706 707
Pneu Macura	773 083 186
Srubby Pacák - Pavel Pacák	737 248 246
Srubby Pacák - Mich. Pacák	603 569 096
Nervy-Machander Oldřich	558 684 522
Přádelna vlny p. Mitura	558 684 241
Stavebniny Bělídlo	739 624 344
Palivové dřevo Běčák	731 000 706
Železářství Martin Špíl	731 045 032
Řeznictví Kohut Čeladná	734 854 072
Potraviný Kohutová Čel.	558 684 048
Hračkářství Kopecká	604 806 211

Hasiči	558 684 441
	150
Policie ČR	158
Policie ČR - Frýdlant n.O.	974 732 731
	558 442 011
Záchranná služba	155
	112
Poliklinika Frýdlant n.O.	558 616 111
LDN FM, Revoluční ul.	558 630 327
Nemocnice FM	558 415 111
Koroner (volat při úmrtí)	725 440 155
Horská služba	558 677 393
	606 769 011

ČEZ - poruchová služba	800 850 860
MARA-TAXI (non-stop)	603 720 357
Chirurgie Frýdlant n.O	558 679 011
Správce hřbitova Čeladná	731 073 659
Pohřební služba Frenštát	777 835 626

HASIČSKÁ POHOTOVOST

724 179 160

Telefonní číslo na Rostislava Pavelce ze Sboru dobrovolných hasičů Čeladná mohou občany využít v případě mimořádných situací (zatopený sklep, zabouchnuté dveře, spadlý strom a jiné naléhavé situace).

ČIŠTĚNÍ F≈M

vývoz žump a septiků

DISTEP F≈M

≈ Revize domovních čistíren
odpadních vod (DČOV)

≈ Vývoz žump a septiků (doklad o vývozu)

≈ Čištění kanalizací tlakovou vodou
a kamerová kontrola potrubí

DISTEP a.s.

Vývoz:
604 282 325

Revize DČOV:
606 093 947

www.cistenifm.cz

KONTAKTY NA OBECNÍ ÚŘAD

Obecní úřad Čeladná, č.p. 1, 739 12
Čeladná, IČ: 00296571

Úřední hodiny

Vracíme se „k normálu“, od 1. 3. platí:

Pondělí 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00

Úterý 7:00 - 11:00 11:30 - 14:30

Středa 8:00 - 11:00 12:00 - 17:00

Čtvrtek pouze po předchozí dohodě

Pátek OÚ pro veřejnost uzavřen

Sekretariát

E-mail: sekretariat@celadna.cz

Telefon: 558 684 008

Matrika

E-mail: obecmatrika@seznam.cz

Starosta

E-mail: starosta@celadna.cz

Místostarostka

E-mail: mistostarosta@celadna.cz

Telefon: 724 178 925

Podatelna

E-mail: celadna@iol.cz

Web: www.celadna.cz

Stavební úřad

Jana Večerková, Ing. Zuzana Pochobradská

Telefon: 558 684 018

Na co máte dneska chuť?

Na www.menuceladna.cz
najdete nabídku aktuálních menu.

GRATULUJEME K JUBILEU: KVĚTEN

Josef Milata	70 let
Olga Prosová	70 let
Magda Kurečková	75 let
Františka Chlachulová	75 let
Jaroslav Myslikovjan	75 let
Miluše Šrubařová	75 let
Jarmila Toflová	80 let
Petr Kurečka	80 let
Stanislav Pavliska	85 let
Vladimír Lapčík	85 let
Ludmila Macurová	90 let

SENIOR TAXI

Čeladenský dostavník

737 135 546

Tam i zpět 24 Kč.
Objednávky den předem!

SENIOR TAXI

„do nemocnic“

776 241 220

1 km = 7,50 Kč
Provozuje SSS Frýdlant n. O.

KULTURNÍ KOMISE OBCE ČELADNÁ
A SDRUŽENÍ PŘÁTEL SWINGU A POEZIE
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA KONCERT

NEVÍDÁNO NESLYCHÁNO

JARNÍ PODVEČER NAPLNĚNÝ SWINGOVÝMI PÍSNÍČKAMI
A POEZIÍ

VĚNOVANÝ JOSEFU KAINAROVÍ
U PŘÍLEŽITOSTI 50. VÝROČÍ JEHO ÚMRTÍ

20.5. 2022 OD 18 HODIN

VINÁRNA HOTELU YURA V ČELADNÉ
(BÝVALÝ HOTEL PROSPER)

ÚČINKUJÍCÍ: ROSŤA HUŠ KYTARA, MARIAN FRIEDL KONTRABAS, JIŘÍ
KUBICA LESNÍ ROH, LAŤA PILAŘ TROMBON, VENDULA NIKLOVÁ ZPĚV,
DAVID TRUBAČ RECITACE A ZPĚV, SOFIE SOBKOVÁ RECITACE.

Aplikaci Obec Čeladná si stáhněte:

Čeladenský zpravodaj – Zpravodaj obce Čeladná

Vydavatel: Obec Čeladná, Čeladná 1, 739 12 Čeladná, IČ 00296571.

Registrační číslo: MK ČR E 18756

Šéfredaktor: Vladislav Sobol; grafika: Robin Čais a Vladislav Sobol

Redakce: zpravodaj.celadna@seznam.cz, 725 595 417

Vychází měsíčně v nákladu 1400 ks.

Květnové číslo vyjde 27. 4. 2022

Uzávěrka: 20. 4. 2022

Uzávěrka inzerce: 19. 4. 2022

Podklady: poštou na adresu OÚ nebo lépe e-mailem do redakce, fotky v samostatných souborech v co nejvyšším rozlišení.